

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubi 2/2005

Klubi lähti kohti kevättä jazzin sävelin

Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Onnistuneen matkan eväät

SAS Group Company

Kun sinä tiedät minne olet menossa ja matkatoimistosi tietää kuinka sinne parhaiten pääsee, ei paljon muuta tarvitakaan.

Blue1 liikennöi sekä kotimaassa, Suomesta Skandinaviaan että muualle Eurooppaan. Blue1 on maailman suurimman lentoyhtiöallianssin alueellinen jäsen, joka yhdessä SAS:n ja muiden Star Alliance -yhtiöiden kanssa tarjoaa matkustajilleen yli 770 kohteen saumattoman reitti-verkoston n. 130 maassa.

Lisätiedot ja varaukset matkatoimistostasi.

Useita päivittäisiä lähtöjä seitsemästä Suomen kaupungista: Helsingistä, Kuopiosta, Oulusta, Rovaniemeltä, Tampereelta, Turusta ja Vaasasta. Uudet ja modernit suihkukoneet. Valinnanvaraa hinnoissa. Monta hyvää syytä valita Blue1!

www.blue1.fi
www.sas.fi

Blue

A REGIONAL STAR ALLIANCE MEMBER

Sisältö 2/2005

Pääkirjoitus	4
Expressis verbis	5
Leif Fagernäs lounasvieraana	6
Matti Lappalainen kirjaillassa	8
Talouspolitiikan ilta EU:sta	10
Veikko Loppi in memoriam	14
Helena Sinervo kirjaillassa	15
Oikeuspolitiikan ilta.	16
Mikko Alestalo lounasvieraana	18
Harri Holkeri lounasvieraana	20
Ulkopolitiikan illassa Matthew Kirk.	24
Klubigolfia	26
Kantapöydässä	28
Mediassa tapahtuu-ilta	30
Petri Hohenthal in memoriam	34
Klubin vuokralaiset	36
Oppia uusille jäsenille	38
Matti Ranin kirjaillassa	40
Kevät-jazz	42
Klubin kuoro	44

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi r.y. (www.klubi.fi)
 Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki,
 puh: +358 9 694 6644 faksi: +358 9 694 6090
 Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa.
 Ilmestymisajat: Helmi-, huhti-, syys- ja marraskuu.
 Päätoimittaja: Pekka Kostamo
 Atk-tuki: Leif Eklöf
 Ulkoasu: Yrjö Klippi
 Kuvat: Jarmo Heinonen, Arto Toivanen (ellei toisin mainita)
 Toimitusneuvosto: Leo Lehdistö, Antti Henttonen, Pekka Kostamo,
 Yrjö Klippi, Yrjö Larmola, Kauko Lehti, Pekka Ritvos, Jouko Liusvaara

Forssan Kirjapaino, Forssa 2005

Uusi toimintamalli viritti rivakkaa uudistumista

■ Klubin uusi toimintamalli, missä jokaisen toimikunnan puheenjohtajan ei tarvitse olla johtokunnan jäsen, on ollut käytössä nyt neljä kuukautta.

Alku on ollut rivakampaa kuin uskoinkaan. Edellisessä klubilehdessä epäilin, että vanha systeemi rajoitti laajemman jäsenkunnan osallistumista aktiiviseen toimintaan ja peräänkuulutin vapaammin toimivia jaostoja. Epäilykset ovat osoittautuneet oikeiksi ainakin alkuinnostuksesta päätellen.

Matkailujaosto on jo perustettu. Se ryhtyy suunnittelemaan vain ja ainoastaan jäsenille avec tarkoitettuja matkoja. Myöhemmin klubilehdessä on jaoston puheenjohtajan professori **Jarmo Virravirtan** tarkempi juttu jaoston suunnittelusta.

Klubin taiteilijajäsenet ovat niin ikään saaneet jo oman *taiteilijajaostonsa*. Business –mentorointia ja mentoripankin perustamista varten on *liiketoimintajaosto* jo pitkälle suunniteltu. *Elokuvajaosto* on aloittamassa toimintaansa "Voiton päivänä" 9. toukokuuta, jolloin se tarjoaa Bio Rexissä jäsenistölle elokuvan "Perikato".

Näiden lisäksi ainakin *reserviläisjaostolle* ollaan jo etsimässä innokasta vetäjää ja kuisketta muistakin suunnitelmista on jo kuulunut.

■ Johtokunta päätti helmikuun kokouksessaan, että toiminnanjohtaja **Jouko Liusvaara** jää eläkkeelle 31.12.2005. Eversti Liusvaara on tehnyt pitkä uran ja vaikuttanut klubin toimintoihin ja käytäntöihin varmasti enemmän kuin kukaan. Hänen lähtönsä on suuri menetys ja hänen paikkaansa on vaikea täyttää.

Onneksi hän on lupautunut vielä koordinoimaan klubin 130-vuotisjuhlallisuuudet ja päivään liittyvät tilaisuudet. Juhlapäivä on 25.4.2006, joka kannattaa merkitä allakkaan jo nyt.

■ Tehtävä ei tule olemaan helppo, koska uuden toiminnanjohtajan on hallittava yhä monimutkaisemmaksi ja suuressa paisuva talous, ymmärrettävä kivalokiinteistön ongelmia, pidettävä huolta vuokralaisista ja pahimmassa tapauksessa hankittava uusia.

Toiminnanjohtajan on tunnettava yhdistystoiminta ja jäsenistö mahdollisimman laajasti, osallistuttava toimikuntien ja jaostojen toimintaan. Hänen pitää toimeenpanna myös johtokunnan päätökset, olla klubi-iltojen "isäntä" etc. etc. Hän katsoo myös käyttäytymisen ja arvokkuuden perään: "Olet klubissa, et pubissa". Se on Liusvaaraa, ja niihin saappaisiin on vaikea hypätä.

■ Olisi siunauksellista, jos löytäisimme Joken seuraajan klubin jäsenistöstä. Tämä tässä tiedoksi ja toivomukseksi kaikille. Ottakaa reippaasti yhteyttä vaikka keskellä kesää, jos tehtävä kiinnostaa. Elokuun klubilehdessä julkaistaan "varsinainen" ilmoitus avoimesta tehtävästä ja sen jälkeen muissakin lehdissä, ellei miestä omasta takaa löydy.

Leo Lehdistö

Takatalvi on väliaikaista

■ Helsingin horisonttiin tuli takatalvi tähti kirjoittaessani tiistaina 19. huhtikuuta. Mutta se on vain väliaikaista, sillä kevät-päivän tasaus, *Vernal Equinox*, hujahti ohi jo palmusunnuntaina 20. maaliskuuta, ja kesäaikaan siirryttiin pääsiäisenä 27. maaliskuuta. Kuuden viikon pakkas-kauden, lumen ja talven jälkeen kevät-loikka tuntui mukavalta, eikä vähäinen takatalvi mieltä viilennä.

Mutta kevätsää on oikullinen, ja lämpötilat heittelevät vielä hurjastikin, vaikka ei havainnoitaisikaan jääkausia, pikkujääkausia ja lämpökausia niiden välissä. Omien havaintojeni mukaan ensimmäinen keväinen aamu oli pitkänäperjantaina 25. maaliskuuta, jolloin edellisenä yönä ei enää ollut pakkasta. Sitä ennen olimme Helsingissä minun mittarini mukaan saaneet nauttia - tai kärsiä - pakkasista helmikuun alusta lähtien.

Munkkiniemen horisontin pakkasennätys saavutettiin 1. maaliskuuta. Se ei ollut kummoisempi kuin -17,4 astetta!

■ Luonto - linnut ja muut eläimet mukaan lukien - näytti etenevän kevättä kohti havaintojeni mukaan väijäämättömällä tutulla tavallaan. Lumet ja jäät hävisivät tänä keväänä haihtumalla. Kelit olivat kuivat, eikä jäisiä iljanteita muodostunut, loskasta puhumattakaan. Pölysen sijaan kiusasi pahastikin.

Linnut tulivat, kuka kaukomailta, kuka lähempää, ja *rusakot* jälttivät puutarhojen ja puistojen kasvuston kuorta. *Viherpeippo* alkoi narista kuuluvasti 21. maaliskuuta, ja *mustarastas* aloitti lurittelunsa 26. maaliskuuta. *Sorsatkin*

taapertelivat parittain ihmisten ilmoilla huhtikuun alkupäivinä.

Samoihin aikoihin ilmestyivät *lokit* kailottamaan Munkkiniemen-

kin taivaalle. *Västäräkki* tuli 5. huhtikuuta ja *peipponen* - tuo alkukevään iloisin airut - seuraavana päivänä. Harmaana, vesisateisena etelätuulen yönä tulivat sitten *räkättirastaat* ja lauantaina 9. huhtikuuta alkoi *sepelkyyhky* huhuilla vaisulla tavallaan.

Tuo vesisade 9. huhtikuuta oli muuten ensimmäinen sitten helmikuun alun vesisateiden!

Kottaraiset olivat sitten vuorossa 13. huhtikuuta, ja samoihin aikoihin minä siirsin havaintojani osittain jo polkupyörän varaan. Verannan ikkunalla ehdin kuitenkin 14. huhtikuuta nähdä kevään ensimmäisen vielä nuutuneesti hoippuvan *kärpäsen*!

■ Tarkkaan ottaen - *expressis verbis* - kevät ei siis ole ollut kovin hankala. Asiat ovat edenneet järkytyksittä. Vuoden kulun seuraava etappi on kesäpäivän seisaus, *Summer Solstice*. Toivotan kaikille jäsenille voimia kestää ainakin siihen saakka, sillä sydänkesällä päivä alkaa jo lyhetä ja syksy lähetä!

Pekka Kostamo

Lounasvieras Leif Fagernäs:

Vain kilpailukyvyllä pystytään rahoittamaan hyvinvointi

■ “Vain kilpailukyvyntä parantamisen kautta on mahdollista toteuttaa hyvinvoinnin rahoittaminen.” Tähän lauseeseen kiteytti Elinkeinoelämän keskusliiton

EK:n toimitusjohtaja Leif Fagernäs lounasesityksensä Klubilla 14. helmikuuta. Kuinkaan muuten, sillä juuri kilpailukyvyntä parantaminen on uuden EK:n missio.

Ulkoasiainhallinnon pitkäästä kärrääristä, viimeksi Suomen Berliinin suurlähettiläänä postilta Etelärannan johtoon tullut Fagernäs esitteli puheenjohtaja Leo Lehdistö. Hän raamitti myös vuoden alusta virallisesti aloittaneen uuden keskusjärjestön:

- EK:lla on 15.000 jäsenyritystä, jotka työllistävät yli 190.000 palkansaajaa ja tuottavat 70 prosenttia kansantuotteesta. Ne kattavat 95 prosenttia Suomen kokonaisviennistä.

Kilpailukyvyssä ristiriitaa

Suomen kilpailukyky on monissa kansainvälisissä reitauksissa nostettu huipulle. Fagernäs huomautti, että näin hieno reittaus ei kylläkään näy meidän bkt:ssämme ja työllisyyslukuissa eikä liioin meille tulevissa ulkomaisissa investoinneissa.

- Suomen asema kilpailukykyvertailussa on ristiriitainen, Fagernäs sanoi. Hyvää kilpailukykyä eivät hänen mukaansa puolla seuraavat taloudellisen

suorituskykymme vajavaisuudet:

- Riippuvuutemme viennistä on kaksi kertaa niin suuri kuin maailmassa keskimäärin.
- Viennin arvo on vajaat 40 prosenttia bkt:stä.
- Päävientituotteidemme paperin ja elektroniikan hinnat ovat useita vuosia laskeneet romahdusmaisesti, ja vaihtosuhte on näin ollen merkittävästi heikentynyt.
- Investointikohteena olemme UNCTAD:n tilastoissa 43. sijalla eli koko maailman investoinneista meihin kohdistuu alle 0,5 prosenttia.

Vahvuutemme ontuvat

Lohduttomuuden keskellä ei helpota paljon sekään, että Suomi on “kypsä talous”. Siitä nimittäin seuraa, ettei meillä ole Fagernäsinkin mukaan enää “perässä tulijan etua” kuten vielä 90-luvulla.

- Vahvuusiemme hyväksikäyttö ontuu, sillä meillä on vain 2-4 huipputuotettavaa toimialaa, ja valtaosa muista on heikosti tuottavia. Julkisen sektorin tuotavuus on peräti negatiivinen, emmekä ole vetovoimainen investointikohde, Fagernäs luetteli.

Edellytykset hyvinvoinnin säilyttämiseen ovat heikentyneet, sillä olemme nopeimmin ikääntyvä kansakunta Euroopassa Italian jälkeen, kilpailu osavasta työvoimasta on kiristynyt jne. Fagernäs muistutti, että vientiä täytyy lisätä määrällisesti yhä enemmän, jotta

**Suomalainen Klubi elokuvissa
Bio Rexissä**

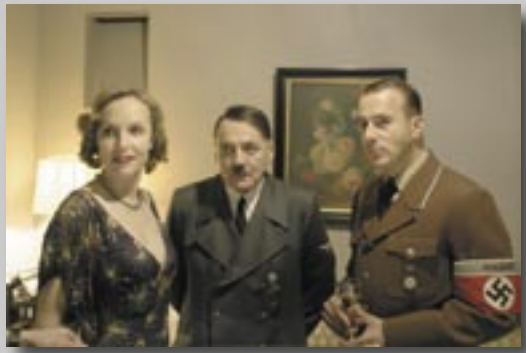
Perikato

**Ohjaus: Oliver Hirschbiegel
9.5.2005**

”Eurooppalaisuuden päivänä muistoja vuosikymmenten takaa” – Tervetuloa vivahteikkaaseen Perikato -elokuvaltaan

- Aika ja paikka Maanantai 09.05 klo 18:00
 - Ovet aukeavat kello 17.00
 - Puheenjohtajan avaus klo 18:00
 - Historioitsija Laura Kolbe pitää esitelmän aiheesta: ”Toinen maailmansota eurooppalaisten muistoissa”
 - klo 18:05-18:45
 - Perikato klo 18:45-22.00
 - Perikato -elokuvan liput varataan osoitteella kirsi.niemi@biorex.fi tai tel. 0201 555 800.
- Varattujen lippujen lunastus tulee tapahtuma

viimeistään pe.06.05

Elokvateatteri Bio Rexistä (lipunmyynti 2 krs.
Cafe Rex) Mannerheimintie 22-24

- Lippuja näytäntöön voi ostaa myös ennen näytännön alkua lippukassalta
- Elokuva - Perikato
- Der Untergang Saksa 2004
- Ohjaus: Oliver Hirschbiegel.
- Käsikirjoitus: Bernd Eichinger.
- Pääosissa: Bruno Ganz, Alexandra Maria Lara, Corinna Harfouch, Ulrich Matthes, Juliane Köhler, Heino Ferch ja Ulrich Noethe
- Elokuvalippu á 8,50 / hlö.

voimme maksaa edes normaalin öljyn hinnan ja turvata muiden tuontitavaroitten saannin.

Tarvitaan muutoksia

- Tarvitaan siis muutoksia, jos meinataan pärjätä, Fagnäs heitti ja listasi vaadittavat muutokset: verotuksen kannustinloukku ja korkea marginaalivero on korjattava, jotta osaamista palkittaisiin, palkan pitäisi vastata tuottavuutta, osamiseen saatava enemmän laatua kuin määrää ja passiivinen sosiaaliturva on aktivoitava.

Tulopoliittisessa sopimuksessa mentiin jonkin verran tähän suuntaan, mutta moni asia jäytää Fagnäsin mukaan vielä työnantajan hampaankolossa kuten esimerkiksi yrityskohtaisen palkkapotin poisjäntti sekä joustojen vähäisyys.

- Myöskään työrauhassa ei edistytty, ja merkittäviä toimialoja jäi tupon ulkopuolelle, Fagnäs tilitti. Tupon plussana hän piti muun muassa sitä, että sopimus on pitkäaikainen ja että palkansaajien ostovoima kohoaa kohtuullisesti.

Pekka Kostamo

Kirjaillassa **Matti Lappalainen:**

Hannes Ignatius – Yksi harvoja Mannerheimin luottomiehiä

■ On ymmärrettävää, että **Mannerheimin** lähipiirin kenraalit ovat jälkimaailman silmissä jääneet legendaarisen Marsalkan varjoon. Siitä huolimatta, että he olivat voimakkaita, omaleimaisia persoonia ja johtajia. Ei Päämajaan vähäisemmillä kyvyillä noustukaan eikä siellä olisi pysytty.

- Jos tätä teosta ei olisi kirjoitettu nyt, se olisi jäänyt kirjoittamatta, luonnehti eversti **Matti Lukkari** kollegansa, eversti-professori **Matti Lappalaisen** kirjoittamaa elämäkertateosta **Hannes Ignatius**, Mannerheimin harmaa eminenssi Klubin kirjaillassa 7. maaliskuuta.

Hannes Ignatius oli Haminan kadettikoulun kasvatteja, ”Fredrikshamnareita”, vähän Mannerheimia nuorempaa kurssia, ja aloitti uransa keisarillisen yleisesikunta-akatemian jälkeen Lappeenrannan rakuunoissa. Venäjän otteen kiristyessä nuori aliratsumestari, perustuslaillista vastarintalinjaa kannattavan senaattorin poika, masinoi upseeritoveriansa joukkoeron ja siirtyi 1901 siviiliuralle.

Aktivistinen toiminta Suomen autonomian palauttamiseen tuen saamiseksi Saksasta, Ruotsista, jopa Japanista jatkui. Selvemmin sotilaallisen luonteen Ignatiuksen toiminta sai, kun hän 1915, maailmansodan oloissa, muodosti epävirallisen - ja salaisen, tietysti - sotilaskomitean lakkautetun suomalaisen sotaväen uudelleen aikaansaamiseksi.

Syksyllä 1917, porvarillisen tynkäse-
naatin aikaan, komitea muuttui viral-

liseksi. Oli ajatuksia, että jos Saksassa koulutettavien jääkärien kotiinpaluusta ja Suomen itsenäistymissodasta totta tulisi, komitea muodostaisi taistelun johdon.

Mannerheim ylipäällikkö, Ignatius päämajoitusmestari

Mannerheim, jonka alta venäläinen armeijakunta oli sulanut vallankumouksen edistyessä, ilmoittautui sotilaskomitealle. Ignatius, suomalaisuusmies, oli pitänyt häntä ruotsalais-venäläisenä kenraalina, mutta muutti kantansa kohta tavattuaan (uudelleen, sitten kadettiaikojen).

Mannerheimista tuli ylipäällikkö ja Ignatiuksesta hänen päämajoitusmestariinsa, ajoittain myös yleisesikuntapäällikön sijainen. Ignatius vaikutti siihen, että päähyökkäyssuunnaksi otettiin rautateiden pääsolmu, Tampere, ja että Mannerheim taipui hyväksymään saksalaisten joukkojen maahantulon. Aliratsumestari oli tullut kenraalimajuri. Olihan hänellä yleisesikuntaupseerin koulutus - mitä useimmilla kollegoilla, muun muassa Mannerheimilla - ei ollut.

Sodan jälkeen mielipidesuuntien taistellessa sekä Mannerheim että Ignatius poistuivat armeijasta. Mannerheimia tarvittiin pian tuoreen tasavallan ulko-
maansuhteiden rakentamisessa ja valtiohoitajana, Ignatiusta muun muassa Kadettikoulun perustamiseen ja ylemmän sotilasopetuksen järjestämiseen.

Mäntsälän kapinan aikoihin 1930-lu-

vulla Ignatius oli myötämielinen voimille, jotka halusivat poistaa yhteiskunnasta äärivasemmistolaisen, Neuvostoliittoa ja maailmanvallankumousta palvelevan vaikutuksen, ja sai "Sota-Hanneksen nimen".

Omilleen hän oli "Gnatte". Sen sijaan suomalaisten ja ruotsalaisten kieli- taistelussa hän - yhdessä Mannerheimin ja **Waldénin** kanssa - esiintyi julkisesti rauhanrakentajana, ja samoin Venäjän vallan aikaisten ja saksassa koulutettujen upseerien ristiriidoissa.

Suomenkielisiäkin puheita Mannerheimille

Talvisodassa Ignatius ei enää ollut varsinaisessa aktiivipalveluksessa. Hän hoiti kuitenkin tärkeän edustustehtävän ulkomaisten vapaaehtoisten vastaanottajana - ja sodan jälkeen hyvästelijänä. Hannes Ignatius kuoli maaliskuussa 1941, Jatko-sodan hyökkäysvaiheen aikana.

Professori Lappalainen perusteli hyvin teoksen alaotsikon "Mannerheimin harmaa eminenssi". Erinomaisena kirjoittajana, päätoimittajan työtäkin tehneenä, Ignatiuksen tiedetään laatineen useita suomenkielisiä puheita Mannerheimille.

Kirjaillan yleisökeskustelun kuluessa sukulaisilta - kolmatta polvea - välittyi kuva ankarasta ja pelätystäkin isoisästä. Se oli sen ajan kasvatusta.

Lappalaista haastatellut Lukkari on Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön hallituksen puheenjohtaja. Säätiön tarkoituksena on kannustaa upseerien kirjallisia tutkimuksia.

Illan puheenjohtajana oli **Veikko Sonninen**, ja Klubin tradition mukaan

Professori Matti Lappalainen (kesk.) esitteli kirjaillassa Matti Lukkarin (vas.) kanssa teostaan Mannerheimin ja kenraali Ignatiusen suhteesta. Isäntänä Veikko Sonninen.

kaksi taiteilijaa, baritoni **Tuomas Lehtinen** ja pianisti **Lotta Emmanuelsson**, aloittivat tilaisuuden kansallisesti, Mehlartinin ja Merikannon sävelin. Läsnä oli runsaat seitsemänkymmentä kuulijaa.

Yrjö Larmola

Jukka Pasanen oikeuspolitiikan uudeksi vetäjäksi

■ Varatuomari **Jukka Pasanen**, 67, aloittaa Klubin oikeuspolitiikan iltojen uutena vetäjänä. Hän on ollut eläkkeellä vuodesta 2001 apulaisoikeuskanslerin virasta. Klubin jäseneksi hän tuli vuonna 2000.

Pasanen seuraa oikeuspolitiikka-teen tapahtumajärjestelyissä hovioikeudenlaamanni **Ukko Kiviharjua**, joka toimi oikeuspolitiikan vetäjänä vuodesta 1996. Toisaalla lehdessä referoitu **Aki Rasilaisen** autonomia-juridiikan selvitys oli Kiviharjun vastuulla ollut viimeinen oikeuspolitiikkailan ohjelma.

Talouspolitiikan ilta: EU:n laajentumisen taloushaasteet

■ Ei kaikki ole kultaa mikä kiillää! Niin haasteita kuin myös mahdollisuuksia löytyy EU:n laajentumisessa 15 jäsenmaan liitosta 25 maan megataloudeksi. Klubilla päästiin 3. maaliskuuta asiantuntijoiden **Ville Kaitilan** (Etna) ja **Peter Ekholmin** (Sitra) alustamina kurkistamaan tulevaisuuteen ja hahmottelemaan visioita meille ajankohtaisesta aiheesta. Oheisena kooste kuulemastamme:

Kaitila: Etnassa on viime vuosina tehty paljon tutkimuksia EU:n itälaajenemisesta Suomen kannalta. Viime vuoden tammiukuussa Etnassa valmistui uusien laajentumiseen liittyvä tutkimus. Sen mukaan köyhyys ei ole synti.

- Kaikki uudet jäsenmaat ovat köyhempiä kuin vanhat jäsenmaat keskimäärin. Köyhyys jakautuu uusissa jäsenmaissa siten, että Puola ja Baltian maat ovat listalla köyhimmästä päästä. Muutaman vuoden kuluttua EU:hun liittyvät Bulgaria ja Romania ovat vielä köyhempiä ja Kroatia on jonkin verran edellä mainittuja vauraampi. Vaikka uudet jäsenmaat ovat köyhempiä, ne ovat enimäkseen kasvaneet nopeammin kuin EU 15 -maat jo toistakymmentä vuotta. Joitakin poikkeuksia kuitenkin on. Esimerkiksi Tšekin talouskasvu on kehittynyt muita hitaammin, Kaitila todisti.

Kehitys kehittyy

Haasteista puheen ollen on paikallaan pysähtyä miettimään, miten kustannuk-

Ville Kaitila

set ja tuottavuus ovat kehittyneet. Kaitila tähdensi, että Tšekin lisäksi myös Puolassa ovat työvoimakustannukset nousseet keskimääräistä nopeammin suhteessa tuottavuuden kasvuun, mikä on heikentänyt maiden kilpailukykyä.

Esimerkiksi Suomessa sekä tuottavuuden että kustannusten kehitys on ollut maltillisempaa kuin uusissa jäsenmaissa, mutta reaalisissa yksikkötyövoimakustannuksissa Suomen kehitys on ollut aika lailla vertailukelpoista uusiin jäsenmaihiin verrattuna.

Niissä tuottavuus on kasvanut paljon nopeammin kuin läntisen Euroopan maissa. Lisäksi yksikkötyövoimakustannukset ovat alentuneet Baltian maissa. Kun uusissa jäsenmaissa on alhaisempi tuottavuus ja alemmat tuotantokustannukset, ne myös kasvavat nopeammin kuin läntisissä naapureissa, kunhan muun muassa talouspolitiikka tukee kasvua ja talouksien rakenteet ovat kunnossa.

Verokilpailua - onko sitä?

Itälaajenemisen yhteydessä puhutaan paljon verokilpailusta. Uudet jäsenmaat alentavat erityisesti yritysverotusta ja sitä kautta houkuttelevat vanhoista jäsenmaista yrityksiä ja investointeja. Sen päälle ne vielä saavat EU:n budjetista maksimissaan jopa neljä prosenttia bkt:stä tulonsiirtoja. Onko tämä reilua?

Tätä keskustelua ei ole käyty yksin-

omaan Suomessa. Myös muu muassa Ranska ja Saksa ovat kritisoineet sitä, että yritysveroitus on uusissa jäsenmaissa selvästi alempi kuin vanhoissa, ja Saksassahan se on EU:n kärkeä.

Peter Ekholm

Kun katsotaan julkisen sektorin kokoa vuonna 2004, missä on rinnastettuna EU 15 - maiden keskiarvo, Suomi ja uudet jäsenmaat, niin Suomessa julkisen sektorin tulot ovat suuremmat kuin menot. Virossa valtion tulot ja menot ovat lain mukaan tasapainossa. Muissa uusissa jäsenmaissa on verrattain suuret alijäämät. Samaa voidaan sanoa myös useista EU15-maista. Julkisen sektorin kokoja tarkasteltaessa todetaan, että Maltalla ja Puolassa julkisen sektorin menot suhteessa bruttokansantuotteeseen ovat vähintään samaa luokkaa kuin meillä.

Unkarissa, Sloveniassa ja Tšhekiässä ne ovat suunnilleen samalla tasolla kuin EU-15 maissa keskimäärin eli siellä ei julkisen sektorin koko ole pienempi, vaikka puhutaankin yritysverotuksen aiheuttamasta kilpailutilanteesta.

Alijäämät euroaluekuntoon

Uusien jäsenmaiden julkisen sektorin tulot suhteessa bkt:hen ovat alemmat kuin EU - 15 maissa keskimäärin, mutta kun nämä maat pyrkivät liittymään euroalueeseen ainakin omien julistustensa mukaan pikaiseen tahtiin, julkisen sektorin suuret alijäämät on saatava kuntoon. EU:n kautta niille tulee tulonsiirtoja, mutta

samanaikaisesti niille aiheutuu menopaineita, koska maiden täytyy osittain itsekkin kustantaa muun muassa infrastruktuuri-investointien aiheuttamia kustannuksia, joita rahoitetaan myös EU-lähteistä.

Suomen kannalta on tärkeätä ja mielenkiintoista se, että lähimmät maat Baltiassa ovat niitä, joissa julkinen sektori on selvästi pienempi kuin keskisen Itä-Euroopan uusissa jäsenmaissa; eli tässä suhteessa se asettaa sekä Suomen että mahdollisesti myös Ruotsin eri asemaan kuin muun vanhan EU:n.

Kuitenkin myös Slovakiassa on muutettu raskaalla kädellä koko verotusjärjestelmää. Siellä on vedetty lähes kaikki verot 19 prosenttiin. Se puolestaan on johtanut siihen, että myös Itävallassa on rukattu yritysverotusta sillä seurauksella, että Saksasta on siirtynyt sinne jonkin verran yrityksiä. Kokonaisuutena ottaen uudet jäsenmaat eivät kuitenkaan ole pienten julkisten sektorien maita.

Siirtykö tuotanto ja mihin?

Toinen kysymys on, siirtyvätkö tuotanto ja yritykset? Tuoreet tilastot osoittavat, että uusien jäsenmaiden osuus Suomen kauppavaihdosta on jo useiden vuosien ajan ollut noin seitsemän prosenttia.

Eri selvityksissä on todettu, että suorat sijoitukset usein korreloivat positiivisesti kaupan kanssa. Tässä sopii kysyä, siirtykö suomalainen tuotanto jonnekin. Meillä on ollut vapaa kauppa uusi-

en jäsenmaiden kanssa toistakymmentä vuotta ja erityisesti Viroon on tehty paljon suoria sijoituksia monilla aloilla.

Ne tukevat suomalaista tuotantoa ja alihankinnan kautta lisäävät ulkomaankauppaamme Viron kanssa, mukaan luettuna ristikkäiskauppa, jossa samankaltaisia tuotteita viedään ja tuodaan samanaikaisesti. Keski-Euroopan mailla on vielä huomattavasti enemmän ristikkäiskauppaa sekä keskenään että uusien jäsenmaiden kanssa kuin Suomessa.

Siirtymätaloudet puhuttavat

Suomen Pankin tilastojen mukaan, jotka koskevat Suomesta ulkomaille toteutuneita suoria sijoituksia, voidaan todeta, että miltei kaikki tällaiset sijoitukset on tehty toisiin rikkaisiin maihin. Ruotsi johtaa tilastoa lähes 40 prosentin osuudellaan.

Siirtymätalousmaista Kiina nousee tässä ryhmässä suurimmaksi suorien sijoitusten kohteeksi, vaikka senkin osuus kokonaiskannasta on varsin pieni. Viro, Unkari, Puola ja Venäjä seuraavat tilaston mukaan Kiinan jälkeen, kukin vaatimatommilla noin 1 prosentin osuuksilla kokonaikannasta.

Mikä meitä odottaa?

Ekholm: Olemmeko me suomalaiset täysin ymmärtäneet, missä olemme, kun olemme EU:ssa? Se EU, mihin aikoinaan liityttiin on aivan eri EU kuin mikä nyt on edessämme.

Ensimmäinen kysymys on talouden kasvu. Kuulun siihen harvalukaiseen suo-

malaisten joukkoon, joka on sitä mieltä että talouden kasvu vain jatkuu. Se on jatkunut aina. Laajentumisen suhteen on kiinnostavaa se, että emme tiedä miten ja missä se tapahtuu. Ekonomistit ovat ennustaneet, että laajentumisen vaikutus EU:n talouskasvuun on puolentoista prosentin luokkaa.

Sisämarkkinahyödyt saatu

Rajat ovat olleet jo kauan auki tavaroiden ja palvelusten tulla ja mennä. Niin virallisen kuin pimeänkin talouden. Sisämarkkinoiden avautumisen mukanaan tuoma hyöty on siis jo diskontattu.

Meitä tämä asia kiinnostaa siksi, että meillä on eteläpuolella EU:n ainoa markkinatalous, Viro. Länsipuolella on naapuri, jonka veroprosentti on yli 50 ainoana EU-maana.

Uuden EU:n kilpailukyky?

Meillä on EU 15 -alue, jossa kaikki jäsenmaat ovat hyvinvointivaltioita. Kaikissa on verrattain hyvä julkisen talouden osuus, hyvinvoinnin turvaamisessa kolmikantaperiaate ja asetelma jotensakin jäykkä.

Mutta uudet jäsenmaat eivät ole vielä päättäneet, millaisen hyvinvointimallin ne valitsevat. Valitsevatko ne amerikkalaisen yksilökeskeisen mallin vai eurooppalaisen järjestelmäkeskeisen mallin?

Tämä on kilpailukykyyn kannalta aivan keskeinen asia. Miten ne tulevat hyvinvointinsa turvaamaan? Onko niille edes mahdollista valita julkisen sektorin hyvinvointimallia, koska veroaste on jo nyt niissä varsin korkea, eikä vielä ol-

la hyvinvointivaltio? Väliaikana, siirtymäaika, jonka kesto voi olla esimerkiksi 15 vuotta, uudet jäsenmaat joutunevat valitsemaan amerikkalaisen mallin siksi, että ei ole varaa eurooppalaiseen malliin. Millainen kilpailuetu se saattaisi olla näille uusille jäsenmaille?

Vaurauskasvu epätasaista

Uusista jäsenmaista on tehty tutkimus, jossa pyritään arvioimaan niiden talouskasvua seuraavien 20 vuoden aikana, jotta ne saavuttaisivat EU:n 75%:n tukirajan eli rajan, joka ratkaisee saadaanko EU:n tukea vai ei. Tukiraja on tässä tutkimuksessa asetettu 75 prosenttiin bkt-arvosta per asukas.

Tutkimus kertoo, että seuraavan 20 vuoden aikana esimerkiksi Puolassa talouden on kasvettava liki kuusi prosenttia vuodessa, Virossa 5,5 prosenttia, joka vuosi kahdenkymmenen vuoden ajan, jotta saavutetaan mainittu 75% EU:n keskiarvosta. Tässä on oletettu, että vanhassa EU:ssa talous kasvaa noin 1,5% vuodessa. Perspektiivi on siis pitkä ja näkymät uusille jäsenmaille haastavat.

Lehtien lööpit antavat helposti sellaisen kuvan, että uudet kilpailutilanteet alkavat vaikuttaa tässä ja nyt. Todellisuudessa muutokseen kuluu paljon enemmän aikaa.

Kyvykäs vai halukas?

Emussa on jo tällä hetkellä jäseniä, jotka eivät lööppeihin kuuluisi. Esimerkkinä vain Kreikka, joka osoittautui tilastojen manipuloimisessa sangen eteväksi. Uskallankin sanoa tulevaisuudesta tässä suhteessa:

Ei vielä! Tiedän, että Puola on halukas, mutta ei kyvykäs. Tiedän, että Ruotsi on kyvykäs, mutta ei halukas. Koko Euroopan kansantaloudet ovat myllerryksessä ja ennen kuin systeemi vakaantuu niin, että Emuun voi tulla uusia jäseniä, aikaa kuluu vuosi poikineen.

Riskinä on se, että yhtä aikaa tarvitaan yhä tiiviimpää taloudellista yhteistyötä ja yhä vähemmän maita, jotka siihen pystyvät. Voi olla niinkin, että EU:sta irtoaa 8-10 jäsenvaltiota, jotka muodostavat huomattavasti nykyistä EU:ta tiiviimmän EU:n, johon muut liittyvät sitten aikanaan, kun tilaisuus on kypsä. Emua ei tulisi tällä hetkellä kiirehtiä!

Rahoitus on ydinkysymys.

EU:n budjetti on sangen vaatimaton. Se on vähän yli yhden prosentin jäsenmaiden bkt:stä. EU on taloudellisesti vähäinen toimija, ja tästä asiasta on kiivaasti keskusteltu. Suomessa jännitetään oikeutetusti siitä, saadaanko EU:n seuraavasta budjetista sopu tänä keväänä.

Miten EU:n toiminta rahoitetaan, ketkä ovat Emussa mukana ja mikä on Emu:n rooli, millä keinoin uudet jäsenmaat yrittävät oikeutetusti saada kilpailuetua ja miten talouskasvu kohdistuu? Tässä on aimo lataus kysymyksiä, jotka muodostavat "kiehtovan" kokonaisuuden. Mielestäni on etuoikeutettua saada olla mukana Euroopan tulevaisuutta näin konkreettisesti muovaavassa projektissa.

Kauko Lehti

VEIKKO LOPPI IN MEMORIAM

■ Oulun läänin Pyhäjärvellä 1.2.1907 syntynyt **Veikko Loppi** oli jo opiskeluvuosinaan yhteiskunnallisista kysymyksistä kiinnostunut tarmokas järjestömiehenä. 1930-luvulla nuori maisteri johti muun muassa Akateemisen raittiusliiton monipuolista toimintaa, oli Pohjois-Pohjalaisen Osakunnan kuraattori ja ylioppilaskunnan puheenjohtaja. Näissä tehtävissä hän kouliutui sota-aikojen todella mittaviin tehtäviin.

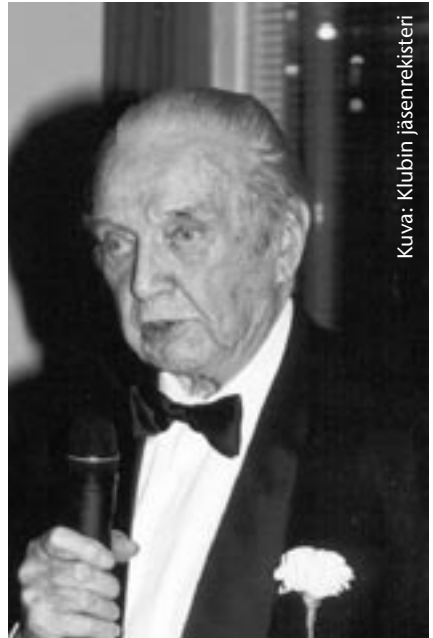
Kun Aseveliliitto vuonna 1940 perustettiin, kapteeni Veikko Loppi valittiin sen pääsihteeriksi ja toiminnanjohtajaksi. Liittoon kuului asevelinaiset mukaan lukien 240.000 jäsentä. Se oli tehokas maan joka kolmalla ulottunut huoltoorganisaatio, jonka humanitaarinen työ keskittyi ennen muuta sotaleskien ja sotaorpojen auttamiseen, mutta laajemminkin sodasta eniten kärsineiden perheiden elämän helpottamiseen.

Välirauhan tultua liittoutuneiden valvontakomissio vaati Suomea lakkauttamaan kaikki ”fasisminluontoiset” järjestöt. **Mannerheimin** ja **Paasikiven** vastustuksesta huolimatta Aseveliliittokin niputettiin tähän ryhmään.

Ennen sen lopettamista aseveljet ehdivät perustaa Kaatuneiden Muistosäätiön jatkamaan soveltuvin osin kesken jäänyttä työtä.

Veikko Loppi valittiin säätiön puheenjohtajaksi. Hän hoiti tätä tehtävää 45 vuotta ja jatkoi säätiön hallituksessa sen kunniapuheenjohtajana kuolemaansa saakka.

Leipätyönsä Veikko Loppi teki SOK:n

Veikko Loppi 1.2.1907 – 27.3.2005

palveluksessa merkittävässä johtotehtävissä. Sen ohella hän oli Suomen kansanpuolueen mandaatilla Helsingin kaupunginvaltuustossa ja hallituksessa ja vaikutti musiikkilautakunnan puheenjohtajana muun muassa uuden oopperatalon syntyyn.

Tehokkaalle miehelle riitti luottamustehtäviä monilta muiltakin elämän aloilta. Helsingin Suomalaisen Klubin jäsenenä Veikko Loppi muistetaan hyvänä puhujana ja hauskana seuramiehenä.

Mikko Pohtola

Helena Sinervo kirjaillassa:

Lukija erottaa romaanin todellisuudesta

■ Klubin helmikuun kirjaillan vieraana oli Finlandia-voittaja **Helena Sinervo**. Hänen kirjansa Runoilijan talossa on vauhdittanut keskustelua siitä, mitä romaanissa saa kirjoittaa todellisista ihmisistä. Erityisesti kirjailija **Eeva-Liisa Mannerin** sukulaiset ovat loukkaantuneet, kun heidän vanhempansa ja isovanhempansa ovat joutuneet kirjan henkilöiksi omilla nimillään.

- Ihminen ei elä tyhjiössä. Vaikka kirjoittaisin itsestäni, joutuisin samalla kirjoittamaan lähisukulaisistani, jotka siten loukkaantuisivat, Sinervo luonnehti kirjailijan ongelmaa. Hän sanoi luottavansa lukijan taitoon erottaa romaani todellisuudesta:

- Hyvä romaani vaatii aina kärjistyksiä.

Elämäkerrasta tuli romaani

Sinervon piti alun perin kirjoittaa Eeva-Liisa Mannerin (1921–1995) elämäkerta, mutta materiaali ei siihen riittänyt. Manner pyrki hävittämään itseään koskevaa aineistoa ja vannotti polttamaan kirjeensä kuolemansa jälkeen. Onneksi kaikki ystävät eivät olleet totelleet, joten aineistosta kehkeytyi voittoisa romaani.

Eeva-Liisa Manner hullaantui Andalusiaan jo vierailtuaan siellä 60-luvun alussa. Hänen mielestään se muistutti kotikaupunkia Viipuria. Viipurissa hän oli viettänyt lapsuutensa isovanhempiansa hoivassa, sillä Eeva-Liisan äiti menehtyi synnytykseen.

Isoäiti veisasi virsiä ja piti kovaa kuria, mutta vielä ankarampi ja jäyhempi oli pianonvirittäjä-isoisä. Alkoholisoihtuneeseen isänsä Manner

Helena Sinervo

tutustui vasta sotavuosina Helsingissä, jolloin tämä kannusti ja auttoi Manneria kirjailijantaipaleen alkuvaiheissa.

Elämäntyö Espanjassa

Ryhdyttyään vapaaksi kirjailijaksi Eeva-Liisa Manner muutti Orivedelle ja sitten Tampereelle. Hänen yksityiselämänsä oli täynnä pettymyksiä, ja mielenterveys horjui. Hän rakastui tulisesti monta kertaa, mutta ei saanut yhtään rakastetuista omakseen.

Ensimmäinen rakkauden kohde oli **Yrjö Kivimies**, Eeva-Liisan esimies Kustannusosakeyhtiö Suomen Kirjassa. Myöhemmin hän hullaantui ruotsalaiseen kuvanveistäjään Ingemariin. Kolmas suurista rakkauksista oli tamperealainen ystävätär **Anna-Liisa**, jolla on yksi päärooleista Sinervon romaanissa.

Eeva-Liisa Manner on suomalaisen kirjallisuuden merkittävimpiä lyyrikoita. Espanjassa syntyivät hänen pääteoksansa, muun muassa Varokaa voittajat, jonka synnytystuskia Sinervon kirjassa seurataan.

Annika Ardin

Aki Rasilainen oikeuspolitiikan illassa:

Eikö autonominen Suomenvaltio enää kuulu historiatietoisuuteemme?

■ Näin on syytä kysyä tarkasteltaessa uusimman historiankirjoituksen käsityksiä autonomian ajasta. Autonomia tarkoittaa Suomen valtio-oikeudellista asemaa Venäjän valtakunnassa 1809–1917. Perinteisesti Suomen on mielletty tuona aikana olleen valtio, koska sillä oli itsenäinen oikeusjärjestys ilman, että Suomessa olisi ollut voimassa venäläisten valtioelinten säätämiä lakeja.

Autonomia on ymmärretty perustetuksi Porvoon valtiopäivillä 1809 ja säilyneeksi vuoteen 1899, jolloin keisari-suuriruhtinas antoi ns. helmikuun manifestin, jonka oli määrä lakkauttaa autonomia ulottamalla venäläisten valtioelinten säätämä ns. valtakunnanlainsäädäntö myös Suomessa noudatettavaksi.

Suomen historian uusimmissa yleisteoksissa koulukirjoja myöten opetetaan kuitenkin jotain aivan muuta. Uuden käsityksen mukaan helmikuun manifesti ei olisi merkinnytkään mitään vallankumouksellista muutosta, koska venäläisiä valtakunnallisia lakeja olisi Suomessa julkaistu noudatettavaksi jo ennen vuotta 1899 peräti noin 200 kappaletta.

Viime syksynä julkaistussa **Osmo Jusilan** kirjassa ”Suomen suuriruhtinaskunta” väitetäänkin aivan suoraan, että koska Suomessa oli ollut voimassa tällaista valtakunnallista lainsäädäntöä, ei Suomi todellisuudessa ollut mikään autonominen valtio, vaan ainoastaan provinssi ja osa Venäjän valtiota.

Perusteet eivät sodi autonomiaa vastaan

Uusi tulkinta voi hätkähdyttää, mutta sellaiseen ei ole mitään syytä, koska se perustuu oikeudelliseen väärinkäsitykseen. Nuo ”uudet” valtakunnalliset lait on nimittäin yksilöity Suomen asetuskokoelmasta sellaisin perustein, jotka eivät voi riistää Suomelta sen perinnäisen käsityksen mukaista valtioluonnetta.

Nuo aiemmin kansallisiksi mielletty lait on nimetty uudessa tulkinnassa uudestaan valtakunnallisiksi laeiksi kahdella perusteella: 1) Ne olivat samansisältöisiä kuin niitä vastaavat Venäjällä julkaistut lait, ja 2) ne oli säädetty voimassaoleviksi sellaisen suomalais-venäläisen lainvalmistelun tuloksena, jossa venäläiset lainvalmisteluelimet olivat käyttäneet ”ratkaisevaa lainvalmisteluvaltaa”.

Suomen valtio-ominaisuuden kannalta ratkaisevaa oli se, missä lainsäädäntömenettelyssä Suomessa noudatettavat lait oli niiden sisällöstä ja valmisteluvasta riippumatta säädetty Suomessa voimassaoleviksi. Toisin sanoen, käyttivätkö tuossa menettelyssä lakien velvoittaviksi säätämisen kannalta ratkaisevaa päätösvaltaa suomalaiset vai venäläiset elimet.

Suomen elimillä päätösvalta

Niistä kuvauksista, joita tässä uudessa tulkinnassa tuosta lainsäädäntömenet-

telystä annetaan, on havaittavissa, että helmikuun manifestia edeltäneissä lainsäädäntömenettelyissä päätösvaltaa Suomessa voimaansaattettujen lakien osalta todellakin käyttivät suomalaiset elimet kuten ministerivaltiosihteeri, säädyn ja suuriruhtinas suomalaisena monarkkina.

Juuri tämä seikka olikin venäläisille keskeisin tyytymättömyyden syy muuttaa lainsäädäntömenettelyä. Ennen helmikuun manifestia oli siis voimassa erillisten lakien säätämisjärjestykset eikä mitään manifestissa tarkoitettua yhtenäistä valtakunnanlainsäädäntöjärjestystä.

Helmikuun manifesti merkitsi sittenkin hyvin drastista muutosta eli Suomen valtioluonteen eliminointia kuten perinnäisessä käsityksessä on aivan oikein opetettu.

Väärinkäsitykseen kaksi syytä

Uuteen tulkintaan sisältyvä oikeudellinen väärinkäsitys on kahtalainen: 1) Siinä ei ole ymmärretty eroa lain aineellisen ja muodollisen merkityksen välillä. Lakeja ei voida asetuskokoelmasta yksilöidä kansallisiksi tai valtakunnallisiksi sisältönsä tai valmistelutapansa perusteella, vaan sen perusteella, missä lainsäädäntömenettelyssä ne on voimassaoleviksi vahvistettu. 2) ”Ratkaiseva valmisteluvalta” ei ole oikeudellisena käsitteenä yleispätevällä tavalla erottelukykyinen, koska se on sisäisesti ristiriitainen *cont-radictio in adiecto*.

Valmistelu ei nimittäin sisällä valtaa, ts. valmistelussa ei ratkaista, tuleeko säädös voimaan vai ei. Jos tämä käsite hyväksyttäisiin päteväksi erottelukritee-

Aki Rasilainen.

riksi valtio-ominaisuuden kannalta, se tarkoittaisi, ettei Suomi ole ollut valtio itsenäisyydenkään ajalla.

Näin siksi, että Suomessa on esimerkiksi yhteispohjoismaisen lainvalmistelun pohjalta säädetty voimassaolevaksi samansisältöistä lainsäädäntöä kuin muissakin pohjoismaissa ilman, että suomalaiset tai muidenkaan maiden valmisteluelimet olisivat sitä valmisteltaessa voineet tai halunneet käyttää jotain ”ratkaisevaa valmisteluvaltaa”.

Suomen autonomisen valtion olemassaolon kannalta ratkaisevaa oli siis se, että täällä oli voimassa itsenäinen oikeusjärjestys, joka pysyi voimassa säätämällä ja muuttamalla siihen kuuluvia lakeja aluksi ennen vuotta 1863 tälle autonomiselle oikeusjärjestykselle ominaisessa ja sen jälkeen kustavilaisten perustuslakien mukaisessa menettelyssä, jossa päätösvaltaa Suomessa noudatettavien säädösten voimaantulosta käyttivät suomalaiset valtioelimet.

*Aki Rasilainen
Lainsäädäntöneuvos, OTT, VTL*

Varapääjohtaja Mikko Alestalo:

Kasvihuonekaasujen uhka on vakava

■ Maailmaa pitkää puhuttanut tulevaisuusongelma kasvihuoneilmiöstä on jousut jo valtioiden väliselle tasolle. Ilmatieteenlaitoksen varapääjohtaja Mikko Alestalo toi ongelman myös klubilounastajien pohdittavaksi 14. maliskuuta. Lounasisäntänä toimi Pekka Ritvos.

Alestalon viesti oli, että kaikki mallit ennustavat lämpimämpiä ja sateisempia säitä. Silti ei pidä Alestalon mielestä haksahda median tapaan odottamaan kaikkein pahinta, sillä "media rakastaa ääriarvoja".

Kysymys on kuitenkin vakava, vaikka maailmassa on ollut jääkausia jääkausien perään ja välillä on ollut lämpökausia. Useita jääkausia on maapallolla riehunut noin 400.000 vuoden ajan. Lämpökaudet siinä välissä ovat kestäneet kukin noin 10.000 vuotta.

Niitä on voitu paikantaa ja ajoittaa esimerkiksi Etelämantereen jään hiilidioksidipitoisuuksista.

- Havaittuja pitoisuuksien kehitysnopeuksia arvioiden hiilidioksidi ylittäisi huolestuttavan rajan joskus vuonna 2100, Alestalo laskeskelee.

Ilokaasukin on vahingollista

Hiilidioksidin lisäksi myös metaani ja ilokaasu eli typpioksiduuli ovat "pahoja" kaasuja. Niiden pitoisuudet ovat lisääntyneet samanaikaisesti hiilidioksidin kanssa.

Syynä on ihmisen toiminta. Lisävaikutusta ilmakehän huononevaan tilaan ja ilman laatuun tuovat myös ae-

Mikko Alestalo.

rosolit ja kiinteät ainesosat eli erilaiset partikkelit.

Keskilämpötila nousi 0,75^o astetta

Keskilämpötilasta on mittaustuloksia vuodesta 1860. Siitä lähtien vuoteen 2000 mennessä lämpötila on noussut 0,75 astetta.

Esimerkiksi 30-luvun "vanhan hyvän ajan" lämpötilat ovat vasta nyt ylitynmässä ihmisen toiminnan vaikutuksesta Fennoskandinaviassa.

Alestalo huomautti, että teollinen vaikutus on ollut erityisen huomattavaa jakson viimeisinä vuosikymmeninä.

Lämpökaudetkin vaihtelevat

Lämpökaudetkin seuraavat toisiaan vaihdellen. Yksi lämpökausi vallitsi 1000-luvun alussa, ja sitä seurasi pieni jääkausi vuosina 1500-1600.

Viimeiset 200-300 vuotta ovat olleet toipumista tuosta pikku jääkaudesta. Pohjoisella pallonpuoliskolla on päästy 1990-luvulla 1000-luvun alun lämpöihin ja niiden ylikin, Alestalo sanoi ja muistutti, että polaarisisilla alueilla ilmaston muutokset ovat näkyvämpiä ja tuntuvampia kuin muualla.

Nousuennusteet epävarmoja

Nousuennusteita on tehty vuoteen 2100 saakka. Lämpötilan on arvioitu siihen mennessä kohoavan 1,4-5,8 astetta.

Alestalo korosti, että ennuste on hyvin epävarma ihmisen toiminnan kannalta. Se, mihin voidaan ennusteiden pohjalta varautua, on Alestalon mukaan todellinen "Hamletin kysymys".

Toisaalta: jos keskilämpö alenisi viidellä asteella, Suomen yllä olisi kaksi kilometriä jäätä!

Jos taas keskilämpö kohoaisi viidellä asteella, meriveden korkeus nousisi "jotain x senttimetriä". Merenpinnan nousu kymmenellä sentillä ei Alestalon mukaan olisi vielä "paha juttu".

- Mutta 90 sentin nousu vaatisi jo varautumista. Ainakin hiihtokelejä olisi tuolloin jo hyvin vähän!

Pekka Kostamo

Perinnelaulajilla vaiheikas alku

■ Helsingin Suomalaisen Klubin Perinnelaulukerhon ensimmäinen toimintavuosi oli vaiheikas. Monet toimintatavat muotoutuivat tänä aikana. Ensimmäisenä vuonna Kerho onnistui toimimaan erinomaisesti jäsentensä yhdyssiteenä ja viihtyvyyden edistäjänä.

Kerho kokoontui kahdeksan kertaa - melkein joka kuukauden ensimmäisenä torstaina kello 19 Klubin baarissa, mistä siirryttiin ensin saunaan ja sitten kabinettiin ruokailemaan.

Tilaisuuksista muodostui keittiöön käsite Perinnelaulukerhon leipä, jonka koostumus kuitenkin hieman muuttui kauden aikana. Saunatiloissa herkuteltiin sesonkiaikana Nakkilan Nahkiaispaistamon nahkiaiskerpoilla.

Ensimmäisen toimintavuotensa aikana Kerhon jäsenmäärä kasvoi seitsemästä perustajajäsenestä kymmeneen. Kolme uutta jäsentä ovat **Juha Kojonen**, **Mikael Stelander** ja **Pekka Suominen**.

Joulukuun kokouksessa uudeksi puheenjohtajaksi valittiin **Jari Tuovinen** ja varapuheenjohtajaksi **Olli Tuores**. Paljon onnea!

Tuomas Koljonen

Lounasvieraana valtioneuvos Harri Holkeri:

YK:n organisaatio on pahasti jälkeenyänyt

■ Klubi sai 11. huhtikuuta arvostetun lounasvieraan, valtioneuvos **Harri Holkerin**. Klubilaisia olikin entistä YK:n yleisistunnon puheenjohtajaa ja kansainvälisten kriisien sovittelijaa kuulemassa nelisenkymmmentä jäsentä. Lounasisäntä **Olli Alhon** avaussanoista saattoi päätellä, että Holkerin aiheena on YK:n kriisinhallintakyky.

Valtioneuvos Holkerin kysymys kuuluikin: miten kriisejä hallitaan maailmassa? Kun vastausta etsitään, on siis puhuttava YK:sta.

- YK:n organisaatio on pahasti jälkeenyänyt, ja kriisinhallinnan järjestelmän uudistaminen on vaikeaa. YK edustaa monilta osin vanhentuneita rakenteita, Holkeri totesi.

Jälkeenyäneisyyden syyt ovat Holkerin mukaan ääretön itsekkyyden ja julkinen idealismi. Hän muistutti, että Yhdistyneet Kansakunnat syntyi kriisien keskelle, sodan savuaville raunioille, ja on siitä lähtien ollut itse kriisissä.

- Kolmannen maailmansodan syttyminen YK:n aikana on toki estynyt, mutta poliittiset, sosiaaliset, humanitääriset ja köyhyysongelmat jatkuvat, Holkeri muistutti.

“Merkillinen seurakunta”

YK:ssa vaikuttaa Holkerin luonnehdinnan mukaan “merkillinen seurakunta”. Se koostuu noin 20 erilaisesta valtiosta, ja sitä kutsutaan Coffee Clubiksi, jolla ei ole mitään tekemistä pääsihteeri **Kofi**

Annanin kanssa.

Siinä saattavat esimerkiksi Argentiina ja Etelä-Korea vetää yhtä köyttä. Miksi juuri ne?

- Yhteenlyöttäytyminen Coffee Clubissa johtuu turvallisuusneuvoston rakenteesta ja jäsenkokoonpanosta, Holkeri itse vastasi. Hän selvensi lisää outoa rakennetta:

- Kun Intiaa kaavaillaan TN:n jäseneksi, Pakistan panee hanttiin. Kiina taas ei hyväksy Japania TN:n pysyväksi jäseneksi.

Miten käy YK:n tervehdyttämisen?

YK viettää 60-vuotisjuhliaan ensi syksynä. Siihen mennessä pääsihteeri Kofi Annanin on määrä saada valmiiksi maailmanjärjestön yli 100 kohdan tervehdyttämishjelma. Holkeri ihmetteli, miten mahtavat YK:n juhlat sujua, ja miten tervehdyttämispaketin käy.

- Paketti ei ole mikään à la carte -lista eikä edes buffet -pöytä, josta jokainen poimisi, mitä haluaa, Holkeri vertasi.

Hyvää ei Holkerin mielestä lupaa sekään, että USA on jo vaatinut Annanin eroa ja että USA:n YK:n suurlähettilääksi tarjotaan “korostuneilla amerikkalaisilla mielipiteillä” varustettua **John Boltonia**. Se on signaali USA:n nykyhallinnossa YK:ta kohtaan tunnetusta vastenmielisyydestä.

TN:n viisi pysyvää jäsentä ovat myös kaatamassa Annanin muutosehdotuksia omien etujensa säilyttämiseksi.

Valtioneuvos Harri Holkeri tarkasteli kriittisesti 60-vuotiaan YK:n ongelmia.

Eriarvoisuus syy vaikeuksiin

Poliittisia vaikeuksia ylläpitävät maailmassa vallitsevat eriarvoisuus ja itsekkyyys. USA:n ja **Bushin** hallitus eivät ole ainoita syyllisiä. Eikä Suomikaan ole Holkerin mielestä puhdas pulmunen.

- Jokainen maa on itsekäs omien resurssiensa mukaisesti. Ja vaikka YK itse on yksi maailman kipupisteistä, sen kanssa on pyritävä elämään. Mahtavienkin mahtailulla on rajansa, Holkeri toivoi.

Filosofoiden valtioneuvos kuitenkin heitti mietittäväksi kysymyksen:

- Pitääkö meidän joutua viimeiselle rannalle, ennen kuin opimme elämään epäitsekäämmin?

Ratkaisuja YK:n ulkopuolella

Jos YK maailmanjärjestönä menettää merkitystään käytännön toiminnassa, tilalle voisi Holkerin mukaan tulla ratkaisuja, joita tehdään YK:n ulkopuolella.

- Esimerkiksi Suomi voisi osallistua ns. nopean toiminnan joukkoihin ilman YK:n mandaattia, jos kansanmurha uhkaa jossakin, Holkeri pohti.

YK-perheen erityisjärjestöt ovat kyllä Holkerin mielestä onnistuneet ajoittain paremmin kuin maailmanjärjestö, mutta nekin kärsivät muun muassa rahoituksen puutteesta.

Pekka Kostamo

Reetta Kalajo

Leonid Vlasov

Pietari-Mannerheimilta-Klubilla

■ Perjantaina 7. huhtikuuta järjestettiin Klubilla suuri Pietari -ilta. Pääesitelmän piti professori **Leonid Vlasov** Pietarista. Hän kertoi **Mannerheimin** ja Pietarin suhteesta ja paljasti myös monille tuntemattomia asioita Marskin historiasta.

Elokuva-arkiston **Lauri Tykkyläinen** näytti kaksi uutta elokuvakokoelmaa Mannerheimistä. Elokuviin on koottu

lähes kaikki säilyneet otokset Marskin elämän ajalta.

Lopuksi fil.maist. **Reetta Kalajo** kertoi Pietarissa nyt avoimena olevasta suuresta Marski-näyttelystä. Kalajo kävi läpi näyttelyn monivuotisen valmisteluhistorian, näyttelyn pystytysvaiheet ja avajaisien tunnelmat. Esitykseen liittyi monia kuvia valkokankaalla.

Klubilaiset olivat runsaslukuisina paikalla. Salissa oli noin sata katsojaa.

Leif Eklöf

Haulikkoammuntaa Santahaminassa

■ Ohjattua haulikkoammuntaa järjestetään Santahaminassa keskiviikkona 18. toukokuuta 2005. Kokoontuminen on klo 17 parkkipaikalla sillan Santahaminan puoleisessa päässä.

Ota mukaan omat ampumatarvikkeesi ja aseesi. Haulien maksimikoko on 2,5 mm eli numero 7,5. Suositeltava panosmäärä on 250 kappaletta.

Kyseessä on koulutustilaisuus, joka

on tarkoitettu kaikentasoisille metsästäjille. Kenenkään taitoja ei arvostella. Mitä suurempi ampumataitosi on, sitä suurempi on syy osallistua!

Tilaisuus uusitaan elokuussa, jolloin on mahdollisuus kerrata opittua. Ilmoittaudu Klubimestarille!.

Pertti Calonius

Yllätysmestari klubikeilailussa

■ Suomalaisen Klubin vuosittainen keilailumestaruuskilpailu päättyi yllättäen **Pentti Tanskanen** voittoon. Hän keilasi Ruusulankadun hallissa 9. maaliskuuta pidetyissä kuuden sarjan kilpailuissa tasanen varmasti ja vei voiton tuloksella 1237.

Tanskanen sieppasi mestaruuden Klubin hallitsevan golfmestarin **Rauli Askolinin** nenän edestä 24 pisteen erolla. Askolinin tulos oli 1213. Kolmanneksi sijoittui **Heikki Sarso** tuloksella 1188 ja neljänneksi **Jorma Ekholm** tuloksella 1077.

Keilailun tasoitusjärjestelmä antaa harrastelijoille mahdollisuuden pärjätä aktiivikeilaaajia vastaan niin kuin Pentti juuri teki. Kilpailun ajankohta ei ilmeisesti ollut paras mahdollinen, sillä monet varmat osallistujat, kuten puolustava mestarikin, loistivat poissaolollaan.

Keilailu klubihengessä on hauskaa yhdessäoloa, ja kaikilla on mahdollisuus menestyä. Toivottavasti seuraavalla kerralla saamme paljon uusia pelaajia kisoihin Pentti Tanskanen menestyksen innoittamina.

Heikki Sarso

Klubin tuhtia keilailuhuippua: Pentti Tanskanen (vas.), Jorma Ekholm, Rauli Askolin ja Heikki Sarso.

Iso-Britannian suurlähettiläs

Matthew Kirk

ulkopolitiikan illassa:

Kansainvälisen politiikan uhat ja mahdollisuudet 2005

■ Näyttääkö maailma paremmalta nyt, vuoden 2005 alussa kuin viime vuoden lopulla? Näyttääkö käyrä ylös vai alas? Pitäisikö meidän olla epätoivoisia tai ilahtuneita?

Kansainvälisen lehdistön otsakkeita selailemalla näyttää maailmankuva masentavalta. Mihin tahansa maailman kolkkaan katsookin, sieltä löytyy synkkyyttä. Nälänhätä, sodat ja aids Afrikassa, sosiaaliset ja taloudelliset haasteet latinalaisessa Amerikassa, radikaalit islamistiryhmät lähi-Idässä ja Aasiassa, ihmisoikeuksien polkeminen, ympäristöongelmat, terrorismi, joukkotuhoaseiden leviäminen, ihmiskauppa, huumeet, järjestäytyneet rikollisuus ja taloudellinen pysähtyneisyys jne.

Tämä lista vaikuttaa loputtomalta ja mahdollisuudet vaikuttaa asioiden kulkuun tuntuvat rajallisilta.

Suomen Iso-Britannian suurlähettiläs **Matthew Kirk** valaisi kaikkia edellä luettelemaani kansainvälisen politiikan ongelmia Klubin jäsenille 10. maaliskuuta ulkopoliittika-illassa. Niiden vuoksi olisi hänen mielestään helppo vaipua jopa epätoivoon.

- Olisi helppo päätellä, että asiat vain huononevat. Olisi helppo luovuttaa ja lähteä karkuun kaikkia niitä poliittisia ja

taloudellisia tsunameita, jotka vyöryvät meitä kohti, Kirk kuvaili.

Kylmän sodan jälkeinen paradoksi

On totta, että maailma vaikuttaa vaaralliselta ja epävakaalta paikalta tällä hetkellä. Tämä on osa sitä paradoksia, joka vallitsee kylmän sodan jälkeisessä maailmassa, jossa nyt elämme. Vanhoina hyvinä – tai huonoina – kauhun tasapainon aikoina tietyn rajan ylittämisen seuraukset olivat niin kauheat, että tämä säilytti tehokkaasti tietynlaisen vakauden.

Siitä huolimatta silloin oli yhtä paljon sotia ja kärsimystä kuin nykyään. Toisen maailmansodan jälkeen ehti kulua vain yksi vuosi, ettei Britannian armeija ollut mukana jossain sotilaallisessa operaatiossa.

Globalisoitunutta terrorismia

Terrorismia ei suinkaan keksitty kylmän sodan loppumisen aikoihin, vaan joissakin maissa, niin kuin myös omassani, terrorismia oltiin koettu jo vuosikausia. Mutta maailmanlaajuisesta, globaalista terrorismista, joka hyökkää omaa yhteiskuntaamme ja arvojamme vastaan, tuli paljon välittömämpi ja vaarallisempi uhka.

Esimerkinä käyköön se, että kuka hyvänsä muutaman miljoonan dollarin omistaja voisi käydä ostoksilla herra **A.Q. Khanin** ydinasemarketissa Pakistanissa.

Vaikka yhteiskunnalliset ja oikeudelliset järjestelmämme olivatkin hyvin varautuneet valtioiden välisiin sodankäynnin mahdollisuuksiin kylmän sodan aikana, ne olivat silloin ja ovat vieläkin

Suurlähettiläs Matthew Kirk ei usko Suomen olevan sen immuunimpi terrorismille kuin muutkaan länsimaat.

varautuneet huonosti uusien uhkien käsittelemiseen.

Ellemme löydä oikeaa tasapainoa sen välille, kuinka rajoitamme pahoissa aikeissa olevien vapautta ja kuinka valvomme niitä, joiden tehtävänä on estää edellisten aikeet, terroristit voittavat lopulta. Joko me itse tuhoamme ne arvot, joita nämä vihaavat, tai päästämme heidät itse tekemään sen.

Tutustuttuani maahanne ja tavattuani kansalaisianne, olen saanut sen kuvan, että suomalaiset eivät pidä terrorismin uhkaa ilmeisenä. Toivon, että he ovat oikeassa, mutta pelkään, että he ovat väärässä.

Britanniassa saamiemme kokemusten perusteella en ole vakuuttunut, että asia on niin kuin maassanne uskotaan. Terroristit toimivat täysin maailman laajuisesti ja käyttävät hyväkseen järjestelmiemme heikkouksia. Suomi ei ole sen immuunimpi terrorismille kuin mikään muukaan länsimaa.

Valoa näkyy tunnelin päässä

Näen myös merkkejä optimismista. Siitä kaikkein tärkein esimerkki on lähi-Itä. Mahtaako tulevaisuuden historioitsija nähdä nykyisen aikakauden käännekohdaksi, sellaisena hetkenä, jolloin yhä suurempi joukko ihmisiä tuolla alueella kykeni eri keinoin määräämään itse omasta kohtalostaan?

Irakin vaalien jälkeen olemme nähneet pieniä askeleita demokratiaa kohden myös Egyptissä, Saudi-Arabiassa ja Libanonissa. Olemme myös nähneet Libyan kääntävän selkensä terrorismin tukemiselle ja hylkiömaastatukselle.

- Kaikkein tärkeintä on se, että olemme saaneet nähdä Israelin ja Palestiinan varovaisesti tunnustelevan jonkinlaista sovintoa, suurlähettiläs Kirk huomautti.

Ongelmia on tietenkin vielä olemassa. Iranin ydinasehankkeet, Syyrian läsnäolo Libanonissa ja hizbollahin tukeminen jne. Mutta olisi vaikea kieltää, etteikö asioiden tila olisi viime kuukausien aikana kallistunut myönteisempään suuntaan.

Jos tämä vauhti saadaan ylläpidetyksi, mahdollisuudet todellisen, positiivisen muutoksen aikaansaamiseksi alueella lisääntyvät. Riskit pysyvät ennallaan, mutta jos käytämme olemassa olevia resursseja parhaalla mahdollisella tavalla hyväksi, me voimme ohittaa ne.

Kauko Lehti

(Suurlähettiläs Kirkin pitkän alustuksen loppuosa julkaistaan syksyn Klubilehdessä)

Kunniakas historia:

Golfia 34 vuotta Suomalaisella Klubilla

■ ”Helsingin Suomalaisen Klubin r.y. jäsentenväliset golfkilpailut.” Tämä on sanatarkasti kilpailun nimi, joka pidettiin Talissa 4. syyskuuta 1971.

Kilpailun aloitteentekijät olivat **Ari Huttunen, Pauli Paaermaa, Seppo Soratie ja Armas Yöntilä**. He muodostivat myös kilpailutoimikunnan ja laativat kilpailulle säännöt, joissa oli kuusi kohtaa. Pääosin samoja sääntöjä noudatetaan Klubin kilpailussa tänäkin päivänä.

Vakuutusosakeyhtiö Pohjola lahjoitti kilpailuun kiertopalkinnon Pohjolan Maljan, jonka saa haltuunsa kolmesta voitosta. Ensimmäisen maljan voitti omakseen kilpailun alkuvuosien järjestelyistä vastannut edesmennyt kunniajäsenemme Pauli Paaermaa vuonna 1975.

Mukana jo 130 kilpailijaa

Toinen malja kiertää edelleen. Siihen on kaksi kiinnitystä **Janne Altosella, Juhani Moisanderilla ja Henrik Wartiaisella**. Pohjolan malja vakiintui myös kilpailun nimeksi.

Kilpailu on pidetty katkeamattomana vuosittain, ja alun muutaman jäsenen kilpailusta on tasaisesti kasvanut suuri tapahtuma, jossa viime vuonna oli 130 kilpailijaa. Se pelattiin kahdella eri kentällä.

Tali on ollut kilpailupaikkana alus-

Suomen PGA:n toiminnanjohtaja Teemu Laakso (vas.) esittelee klubin Talvi-golf-tapahtumassa ammattilaishöylän ja suomalaisten menestymisestä. Jusa Laurila palkitsi Teemun kirjalla.

Tuomas Tähtinen voitti Talvi-golf-tapahtuman sisäratakilpailun.

ta lähtien. Tapahtuman suuren suosion seurauksena Master on tullut mukaan toiseksi kentäksi.

Pertin Kolven näköinen kilpailu

Pertti Kolve sai kilpailun järjestelytehtävät hoitaakseen 1990-luvun alkupuolella. Kunniakkaasti Pertti johti kilpailutoimikuntaa viime vuoden loppuun saakka.

Pienellä veljellisellä painostuksella hän lupautui vielä jatkamaan toimikunnassa. Pertti oli jo mukana laatimassa kilpailun sääntöjä vuonna 1972. Kilpailutoimikunta, jossa on 4-5 jäsentä, on toiminut koko kilpailun historian ajan itsenäisenä ja itseään täydentävänä.

Näin alkaa 35. kausi Klubin golfkilpailussa.

Kuten Klubilehden edellisestä numerosta saatiin lukea, Klubin organisaatio on uudistunut. Myös golf on virallistettu Klubin harrastukseksi. Onhan golfin harrastajia Klubissa lähes 500.

Leo Lehdistön vetämä uusi johtokunta on asettanut raamit, joiden puitteissa Klubin golftoimikunta voi järjestää golf-kilpailuja. Golftoimikunta kuuluu nyt harrastusjaoston piiriin.

- Kilpailun nimi on Helsingin Suomalaisen Klubin Golfmestaruuskilpailu.

- Kilpailu on kutsukilpailu Helsingin Suomalaisen Klubin jäsenille.

- Kilpailu käydään vuosittain elossyyskuun vaihteessa tasoituksellisen pistebogey-kilpailuna.

- Kilpailuissa on eri sarjoja: A-sarja, B-sarja ja Veteraanisarja. Klubin golfmestari on parhaan scratch-tuloksen tehnyt A-sarjan kilpailija.

- Eri sarjojen voittajat saavat vuodeksi haltuunsa kiertopalkinnon. Samoin Klubin golfmestari. Jos joku nykyisistä kiertopalkinnoista katkeaa, hankitaan tilalle "ikuisesti" kiertävä kiertopalkinto.

- Sponsorien näkyvyyttä lisätään.

- Golfin kilpailutoimikunnassa on edelleen 4-5 jäsentä, ja tarvittaessa se täydentää itse itseään. Kilpailutoimikun-

Golf-tapahtuma Klubilla 1. maaliskuuta keräsi 50 innokasta osallistujaa.

nan kokoonpano vuonna 2005 on: Jusa Laurila, Pertti Kolve, Antti Palmunen, Jussi Papinniemi ja Esko Yrttimaa.

Tärkeimmät kilpailijoita koskevat uudistukset

- Kilpailuun voi ilmoittautua joko vanhalla tavalla Klubimestarille puh. 09-6946644 tai sähköisesti osoitteessa www.klubi.fi/golf

- Kilpailumaksu on kaikille osallistujille samansuuruinen ja se sisältää greenfeen.

- Kilpailumaksu maksetaan joko Klubimestarille tai tilille: Helsingin Suomalainen Klubi/Ilmoittautumiset 147030-254808.

- Kilpailusta tiedotetaan jäsenkirjeissä ja kilpailukutsulla.

Hyvää pelikautta Klubin golffareille!

*Golfin kilpailutoimikunta
Jusa Laurila*

Paukkupatruunoita

■ - Veljet, hyvää hiljaista viikkoa, jota piinaviikoksikin kutsutaan!

- Hiljaisuutta ovat häirinneet Venäjän piinalliset moitteet. Syyttävät Suomea sodan aloittamisesta.

- Tulivat mieleen Mainilan laukaukset. Syyttivät meitä niistäkin, vaikka itse ampuivat.

- Aloittivat jatkosodankin pommituksillaan.

- Nyt syyttävät meitä liitosta **Hitlerin** kanssa, vaikka olivat itse liitossa hänen kanssaan silloin, kun aloittivat talvisodan Hitlerin luvalla.

- Väärinkäsitys on vallalla kiusallisen laajalti. Muuan amerikkalainen tuttavani kysyi hiljattain, miksi Suomi oli yhteistyössä Hitlerin kanssa.

- Mitä vastasit?

- Sanoin, että kun on kuolemanvaarassa, ottaa avun sieltä, mistä saa. Silloin ei saanut muualta. Ja tein vastakysymyksen: Miksi te olitte liitossa **Stalinin** kanssa? Ei ollut mukavaa saada venäläisiltä saaliiksi chicagolaisia säilykepurkkeja – kun olimme maksaneet teille velkamekin. Tosin ette julistaneet meille sotaa kuten Englanti.

- Mikä oli vastaus?

- Olkapäiden kohautus: - No, se oli politiikkaa.

- Minua huolestuttaa isojen poikien kaveruus. Historia kertoo, että kun suuret johtajat tekevät poliittisia sopimuksia, pienet joutuvat kärsimään siitä. **Napoleonin** ja **Aleksanterin** sekä Hitle-

rin ja Stalinin kaupankäynnit koituivat kohtaloksi meille. Onneksi pystyimme torjumaan molemmat viimeksi mainitut diktaattorit. **Jukka Tarkka** kiteytti tämän kirjansa otsikkoon: Ei Stalin eikä Hitler. Suljimme portit toiselta ja karkotimme lopulta toisen, vaikka tärkeää apua oli antanutkin. Toivotaan, ettei **Bushin** ja **Putinin** veljeily terrorismin torjunnassa tuo yllätyksiä meille irrallisille sivullisille.

- Kun tietäisi, ketkä ovat kummallein milloinkin terroristeja.

- Jos niitä ei ole, ne pitää keksiä.

- Saas nähdä, siunaavatko maailman johtajat toukokuun juhlissa

Moskovassa kutsuvieraan kohteliaisuudessaan kaikki kommunistisen Neuvostoliiton sotateot: lähes puolen Euroopan joutumisen puoleksi vuosisadaksi neuvostoterrorismin kohteeksi ja joukkoteloitukset omassakin maassa.

- Katselitteko äskeistä televisiokeskustelua tästä aiheesta? Mikähän tuota tutkija **Joki-Sipilää** vaivaa, kun inttää jatkuvasti, että Suomi oli Natsi-Saksan liittolainen.

- Hänelle tuntuu kasvaneen pakko-mielteen kaihi toiseen silmään.

- **Jukka Seppinen** ja **Piia-Noora Kauppi** olivat selkeitä, Seppinen olisi saanut olla vieläkin hieman jämäkempi.

- Kaupilta oli hyvä repliikki, kun sanoi potaskaksi sitä Moskovan väitettä, että Suomeen olisi tullut demokratia vasta Pariisin rauhan jälkeen.

- Tarkoittavat kai Tarton rauhaa.

- Oletteko lukeneet tuoreesta Hesasta Ruotsissa asuvan sotiemme ansioituneen veteraanin **Harry Järvin** vieraskynä-artikkelin Suomen Saksan-suhteista? Se oli selkeää, faktoihin perustuvaa tekstiä.

- Aika hyvin **Manukin** puhui mainitun tv-keskustelun esihaastattelussa, paremmin kuin joskus muulloin. Oli samaa mieltä **Halosen** kanssa erillissodastamme. Viittaus rajojen riidattomuuteen oli kuitenkin vanhaa manua.

- Jotkut ovat esittäneet kompromissia termien liitto/erillissota -vastakkaisparille.

- Mikä se olisi?

- Rinnakkaissota.

- Eipä hullumpi...mutta vielä noihin naapurimme syyttelyihin...Tutkisivat ja tunnustaisivat ensin omat tekonsa, ennen kuin osoittelevat muita sormellaan.

- Ettei vain uuden Venäjän viitan alta pilkahtele vanhan KGB:n haamu?

- Jospa Putin ei halua olla **Pipinin** lailla Pieni, vaan mieli uudeksi **Kaarle** tai pikemminkin **Pietari Suureksi** tahi vallan generalissimukseksi..

- Onneksi nuo uudet Mainilan laukukset on ammuttu vain paukkupatruunoilla.

- Voisi hallitus silti hillitä halujaan varuskuntien lakkauttamisessa ja kertausharjoitusten vähentämisessä, jottei pojanpoikiemme tarvitsisi vaaran uhatessa puolustaa maata malli-**Kääriäisellä**.

Mediassa tapahtuu:

Onko sananvapaus kaupan?

Meedian

■ Klubimme ohjelmatoiminta seuraa aikaansa. Vuoden alussa alkoi maamme mediakentässä tapahtua suuria muutoksia. Ohjelmatoimikuntamme järjesti kevätkokouksen klubi-iltaan tapahtumia valaisevan asiantuntijakeskustelun. Siinä etsittiin vastauksia kysymyksiin: Mitä tähän mennessä on tapahtunut? Mitä arvellaan lähitulevaisuudessa tapahtuvan? Onko suomalainen sananvapaus kaupan?

Ohjelmatoimikunnan puheenjohtajan **Olli Alhon** tentattavina olivat Yleisradion varatoimitusjohtaja ja toimialajohtaja **Seppo Härkönen**, MTV3:n varatoimitusjohtaja **Mikko Räisänen** ja Helsingin Sanomien päätoimittaja **Janne Virkkunen**. He kaikki ovat valtakunnallisten mediayhtiöiden johtotehtävissä kunnostautuneita miehiä. Olli Alhon asiantunteva asiantuntijoiden johdattelu tarjosi kuulijoille antoisan illan.

irkkunen.

Mitä on jo tapahtunut

Olli Alho palautti mieliin alkuvuoden tapahtumat: Mediamaailmaa kohahdutti vuodenvaihteessa norjalaisen Schibsted-yhtymän tarjous ostaa Alma Media. Tarjous oli sellainen, että sitä oli vaikea torjua. Norjalaisten tarkoituksena lienee ollut rahoittaa kauppa myymällä vähin erin Alman maakunta- ja paikallislehdet.

Samoihin aikoihin Pohjola myi Alman omistuksensa ruotsalaiselle Proventukselle.

Hereillä olleet ruotsalaiset sijoitusrahastot Bonnier ja Proventus kumppanoituivat ja kiirehtivät kentälle. Ne ostivat Alman sähköiset mediat MTV3:n, Radio Novan ja Subtv:n. Alma Media palasi juurilleen lehtitaloksi, joka keskittyy myös verkostopalveluihin. Sen uudeksi pääomistajaksi tuli Sampo-Yhtymä. Suo-

malaisen sananvapauden takuumieheksi nousi bisnesmiehenä tunnettu **Björn Wahloos**. Tekoa voidaan pitää isänmaallisena aikana, jolloin monien suomalaisten yhtiöiden omistukset siirtyvät omistajien ahneudessa ulkomaille.

Näin ajattelivat asiantuntijat

Mikko Räisänen: Schibstedin tarjous koski koko Alma Mediaa. Kun olen ollut työurallani myymässä, ostamassa ja ostettuna, en säpsähtänyt. Olin odottanut jotain tapahtuvaksi, sillä tilanne oli lukkiutunut voimatta jatkua ennallaan. Nyt alkoi tapahtua.

Janne Virkkunen: SanomaWSOY:ssä seurattiin katseella tilannetta tietäen, että jotain tulee tapahtumaan. Hieman yllättävää oli, että Bonnier löysi näin nopeasti kumppanin ja teki vastaiskun. Kauppa ei koskenut millään tavalla meitä eikä lopputulos ollut suuri yllätys.

Seppo Härkönen: Kansallinen omistus rauhoittaa kenttää. Alma Media jäi mutta ei sellaiseksi kuin se oli viime joulukuussa.

Puheenjohtaja: Oliko Alma Median myyminen vastuutonta? Olisiko hallitus voinut sanoa ei?

Räisänen: En halua spekuloida, sillä vastaamaan pystyvät vain Alma Median omistajat. Suomalaisena olo olisi mukavampi, jos omistuspohja olisi jatkossakin suomalainen.

Virkkunen: Kysymys on yhtiön hallituksen roolista. Sen täytyy valvoa omistajien etua. Jos omistajat tahtoivat myydä, hallituksen oli vaikea kieltäytyä. Sen piti löytää ostaja, joka maksoi eniten.

Puheenjohtaja: Oliko olemassa mah-

dollisuus, että koko potti menee, sähköisten medioiden lisäksi myös lehdet Aamulehti, Satakunnan Kansa, Iltalehti, Kauppalehti, Lapin Kansa, Pohjolan Sanomat, Kainuun Sanomat ja muut?

Virkkunen: Me tarkkailimme tilannetta. Jos olisi näyttänyt menevän, olisimme tutkineet, olisiko siellä sellaisia osia, jotka kiinnostaisivat meitä.

Sydämellä vai taskulaskimella?

Puheenjohtaja: Klubiveljemme **Jyrki Vesikansa** kirjoitti Kanavassa otsikolla: Omistajilla on väliä mediassakin. Omistamisessa nähdään sananvapauden kanalta kolme vaihtoehtoa: 1) ei tapahdu mitään, 2) sananvapautta rajoitetaan tavalla, joka on ruotsalaisten omistajien intressissä ja 3) sananvapaus lisääntyy, jos ruotsalaiset viis veisaavat siitä, mitä Suomessa tapahtuu, kunhan vain omistaja saa tuottoa. Mikä näistä toteutuu?

Härkönen: Se riippuu näkökulmasta. Mediaa johdetaan joko sydämellä tai taskulaskimella. Vanhoille lehtitaloille on ollut ominaista sydämellä johtaminen. Lehdet perustettiin ajamaan yhteistä hyvää. Taskulaskimella johtaminen on ominaista yksittäisille sijoittajille. Omistajien suhde sananvapauteen voi olla hyvin erilainen. Esimerkiksi Aamulehden omistajat käyttivät tunnepitoisia puheenvuoroja Pohjolan myydessä omistuksensa Proventukselle. Silloin tuottoprosentti ratkaisi.

Virkkunen: Kyllä omistamisella saatetaan olla väliä. Sanoma Oy on ollut perheomisteinen. SanomaWSOY:n omistuksesta on noin 40 prosenttia Erkon suvun hallussa. Meillä on onnellinen tilanne,

sillä meillä vallitsee suuri toimituksellinen vapaus. Sama koskee yhtiön omistamia maakunta- ja paikallislehtiä sekä TV Ne-losta.

Hölmöä särkeä suurin ja kaunein

Puheenjohtaja kysyi Räisäseltä, onko MTV3:ssa ollut keskustelua Bonnierin vaikutuksesta sen toimintaan. Räisänen: Ei ole. MTV3 jatkaa suurena suomalaisena kanavana. Olisi hölmöä särkeä maamme suurinta ja kauneinta.

Virkkunen: Omistajavaihdosten yhteydessä on yleensä tapana sanoa, että mikään ei muutu. Täytyyhän uudella omistajalla olla toimintasuunnitelma. Ei kaikki voi jatkua ennallaan.

Puheenjohtaja: **Erkon, Ketosen ja Kivekkään** lehtien omistajat ovat käyttäneet valtaa niin kuin ovat hyväksi nähneet. Vasemmistolehtien omistajajärjestöt ovat tehneet samoin. MTV3:ssakin tulevat työskentelemään edelleen suomalaiset journalistit. Entä Eduskunnan valvoma Yleisradio? Kuka siellä sanoo, mitä tehdään?

Härkönen: Ei siinä suurta eroa ole. Lehdistöissä on omistajalla enemmän merkitystä kuin sähköisissä medioissa, joilla on paljon kansainvälistä liiketoimintaa. On sanottu leikkilisesti, mitä väliä sillä on, kuka kansainvälisiä formaatteja MTV3:ssa järjestelee, mutta sillä on väliä, mitä Aamulehti ja Kauppalehti kirjoittavat. Ymmärrän Alma Median logiikkaa: otetaan rahaa sieltä, mistä sitä saadaan. Myydään sähköinen media ruotsalaisille ja pidetään lehdet suomalaisilla. Alman suomalaiset omistajat käyttäytyivät vastuullisesti sen jälkeen, kun Pohjola myi

osuutensa Proventukselle.

Onko eroja yrityskulttuurissa?

Puheenjohtaja: Onko suomalaisen ja ruotsalaisen yrityskulttuurin eroilla vaikutusta asiaan? Muistamme Soneran ja Nordean tapaukset.

Räisänen: Kun omistus muuttuu, muuttuu myös johtamistapa. Ehkä suomalaisilla olivat Soneran ja Nordean tapauksissa liian suuret odotukset pienen omistuksen antamista mahdollisuuksista käyttäen valtaa. Minulla on hyviäkin kokemuksia ruotsalaisten omistaman yhtiön johtamisesta. Se on paljolti henkilöky-symys. Minulla ei ole henkilökohtaisia pelkoja – ja onhan ulko-ovi tarvittaessa tiedossa.

Puheenjohtaja: Onko uusi Alma riittävän vahva jatkamaan markkinoilla? Se omistaa lähes kolmanneksen Talentumista. On varmaan jo käyty keskusteluja sen ostamisesta. (Klubin varapuheenjohtajan **Matti Viljasen** kommentti: Talentumin hallituksen jäsenenä otan tarjouksia vastaan!)

Virkkunen: Maakuntalehtien kustantaminen on vakaata ja tuloksellista toimintaa. Silti keskustelua Talentumista on varmasti jo käyty ja tullaan käymään. Räisänen: Alma on nyt lehtitalo. Ehkä siellä tehdään laskelmia paikallis- ja ilmaisjakelulehtien omistamisesta.

Antti Henttonen

Helsingin Suomalaisen Klubin taiteilijajäsen:

Hohenthal Nils Petri Bogislaus

Mestari trubaduurin kulttuuriperintö

■ Kielisoitinten taitaja ja laulelmanmusiikin tulkki **Petri Hohenthal** kuoli keuhkosyövän murtamana Meilahden sairaalassa 23. helmikuuta 2005.

Petri Hohenthal opiskeli viulunsoittoa Sibelius-akatemiassa poikasena 10 vuotta, mutta akustisesta kitarasta tuli hänen rakkain soittimensa. Opinnot antoivat vankan musiikkipohjan, ja viulu oli Petrielle aina tärkeä instrumentti.

Petrin suurin innoittaja ja esikuva oli amerikkalainen folk-yhtye The Kingston Trio ja hänen suurin haaveensa oli soittaa joskus banjoa trion kanssa.

Vakituisena jäsenenä Petri soitti yhtyeissä The Three Voices, Los Camerados, Cumulus, Alan Miehet, Les Cavaliers ja Kolme Bardia. Hän esiintyi mielellään myös improvisoiden pelimanniyhtyeissä erilaisten soittimien kanssa sekä eri laulajien säestäjänä.

Mieluiten Petri Hohenthal soitti ja lauloi lähellä yleisöä, akustisesti, rydyttäen esityksiään kaskuilla ja vitseillä. Hän esiintyi niin junissa, ravintoloissa kuin konserttisaleissakin.

Petrin esityksiä kuultiin myös ulkomailla aina Japania ja Tansaniaa myöten. Hän esiintyi myös tv- ja radio-ohjelmissa.

Esimerkiksi vuoden 1984 jokaisena aamuna hän esitti YLE:n Sävelradiossa nimipäiväsankarille omistetun, Vexi Salmen sanoittaman laulun. Laaja musiikintuntemus oli paikallaan myös Radio

Petri Hohenthal 11.4.1946-23.2.2005

Kuva: Taiteilijan oma arkisto

Westin suorassa ohjelmasarjassa "Miehet kitaroineen" vuonna 1990, kun yleisö sai puhelimitse toivoa mielilaulujaan, joita Petri tulkitsi **Roland Koppatzin** ja **Jan Steenin** kanssa.

Petri Hohenthal sävelsi ja sanoitti lukuisia lauluja ja vaikutti myös sovittajana, johon hänellä oli erinomainen taipumus korvakuulolta. Hän julkaisi useita äänilevyjä, joista viimeisiksi jäivät hänen poikansa Janin kanssa tehty cd "Hohenthals - Toivotut" (2003) sekä kaksi äänitettä Helsingin Laulelman Ystävät HELY ry:n cd:llä "Aitoja helyjä" (2005 / ks. www.hely.info).

Petri Hohenthal oli monipuolinen vaikuttaja akustisen trubaduuri-kulttuurin edistämisessä, minkä vuoksi Solo ry myönsi hänelle vuonna 1994 "Mestari trubaduurin" arvonimen, josta Petri

Historiaillassa 15. maaliskuuta Jarkko Vesikansa (vas.) esitteli kirjaansa "Salainen sisällissota". Teosta kommentoivat xxxx Lehtinen, Jyrki Vesikansa ja Jukka Tarkka. Historiailtajuttu julkaistaan syyskuun Klubilehdessä.

oli erittäin ylpeä. Petri oli Klubin taiteilijajäsen vuodesta 1997 lähtien, ja hänelle myönnettiin kultainen klubimerkki vuonna 2001. Sotainvalidiliiton kunnia-aulussa on hänestä kunniamaininta.

Petri Hohenthal innoitti esimerkiksi monia akustisen musiikin harrastajia ja ammattilaisia ja hän oli tunnelman kohottaja kaikkialla, missä esiintyi. Viimeisen kerran Petri esiintyi sairautensa johdosta pahoin heikentämänä 13. helmikuuta Teatteriravintola Arenassa HELY ry:n trubaduuritreffii-illassa.

Petrin poismenon myötä jäämme kaipaamaan innokasta ja innostavaa trubaduuria sekä tulkitsijaa, taitavaa ja ainutlaatuista muusikkoystävää ja riemukasta laulajaveljeä. Hän jätti kulttuuriperinnön, jonka vaaliminen on meidän

kaikkien trubaduuriin kunnia-asia.

Petrin monien ystävien puolesta: Vesa Nuotio ja Ari Talkamo, molemmat Petrin monivuotisia ystäviä ja kollegoita sekä Alan Miehet -yhtyeen ja Helsingin-Suomalaisen Klubin taiteilijajäseniä.

Petri Hohenthal siunattiin Munkkiniemen kirkossa 5. huhtikuuta. Viimeiselle matkalleen hän lähti ystävänsä **Reijo "Rede" Kuhakosken** ohjastamien suomenhevosten vetämillä vankkureilla, jotka pysähtyivät hetkeksi Petrin näin hyvästelemien kantapaikkojen ravintola Ukko Munkin ja ravintola Solnan edessä. Ystävien keskeinen muistotilaisuus pidettiin Ukko Munkissa.

Pekka Kostamo

Vuokralaiset esittelyssä:**Onesta hallitsee sisällön ja kaikenlaiset julkaisut***Samuel Salmenlinna*

■ Onesta Solutions Oy muutti Kansakoulukuja 3:n toiseen kerrokseen viime syksynä. Sisällönhallinnan asiantuntijaorganisaatiolle muutto Keilaniemestä kuskustaan on ollut

oikea ja mieluisa ratkaisu. Naapurin vaihtuminen Nokiasta Helsingin Suomalaiseen Klubiin on koettu pelkästään positiivisena.

Onesta on järjestelmätoimittaja ja asiantuntijaorganisaatio, joka toimii sisällönhallinnan laajalla toimialalla. Tarjoamme ratkaisuja muun muassa dokumentin- ja julkaisunhallintaan sekä julkishallinnolle että yksityiselle sektorille. Vahva osaamisemme käytettävyydeltään korkeatasoisten verkkopalveluiden suunnittelussa on vahvistanut jalansijaamme useiden ministeriöiden ja muun julkishallinnon hankkeissa.

Parinkymmenen hengen organisaatiomme sisältää osaajia käyttöliittymäsuunnittelijoista projektipäälliköihin ja graafikoista ohjelmistosuunnittelijoihin.

Tuotteet maailman markkinajohtajalta

Onesta edustaa Suomessa Open Text Corporationin järjestelmäratkaisuja.

Open Text on sisällönhallinnan maailmanlaajuinen markkinajohtaja, jonka markkinaosuus kasvaa Onestan ansiosta myös kotimaassamme.

Eriyisen keskeisessä asemassa on Livelink-järjestelmien tuoteperhe, joka tarjoaa monenlaisia ratkaisuja sisällönhallintaan ja ihmisten väliseen yhteistöimintaan organisaatioissa.

Ministeriöistä suuryrityksiin

Onestan asiakkaisiin lukeutuvat muun muassa valtiovarainministeriö, työministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, valtioneuvoston kanslia, tullihallitus, Keskinäinen Eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen, Sato Oyj, Kemira GrowHow Oyj ja leipomokonserni Vaasan&Vaasan Oy.

Yhtenä mallikkaana ja tunnettuna toteutuksenamme on mainittava www.suomi.fi-portaali, joka tarjoaa pääsyn kaikkiin julkisiin palveluihin. suomi.fi on julkishallinnon tärkein portaali ja se toimii korkeatasoisten käytettävyyseratkaisujen edelläkävijänä.

Tervetuloa tutustumaan!

Ota yhteyttä ja kysy lisätietoja: toimitusjohtaja Samuel Salmenlinna p. 0400 80 50 69, www.onesta.fi

Samuel Salmenlinna

Holtron järjestää kasvurahoitusta suomalaisiin teknologiayhtiöihin

■ Pääomasijoittamisella on yhä merkittävämpi asema tämän päivän yritysrahoituksessa. Holtron Ventures Oy keskittyy sijoitustoiminnassaan aikaisessa kasvuvaiheessa oleviin teknologiayrityksiin.

Pääomasijoittamisessa hallinnoidaan rahastoja, jotka sijoittavat varansa pääasiassa yrittäjävetoiisiin sekä voimakkaassa kasvu- ja kehitysvaiheessa oleviin yrityksiin. Pääomasijoittajan työhön kuuluu rahaston näkökulmasta sopivien sijoituskohteiden kartoittaminen ja kuhunkin kohteeseen sopivan rahoitusrakenteen suunnitteleminen.

Sijoituskohteiksi valittujen yritysten kehittäminen yhdessä yrittäjän kanssa sovittujen tavoitteiden ja suuntalinjojen mukaisesti kestää usein muutamia vuosia. Tänä aikana pääomasijoittaja tuo yritykseen rahoituksen lisäksi liiketoimintaja toimialaosaamista toimien yrityksen hallituksessa.

Onnistuneen kehittämisjakson jälkeen pääomasijoittaja irtautuu yhtiöstä kotiuttaen muodostuneen arvonnousuun tyypillisesti yrityskaupan myötä. Myös listautuminen pörssiin tarjoaa mahdollisuuden irtautumiseen ja sijoituksen tuoton kotiuttamiseen.

Kotimainen hallinnointiyhtiö

Holtron Ventures Oy on kotimainen pääomasijoitusyhtiö, joka hallinnoi tällä hetkellä kolmea teknologiayrityksiin sijoittavaa rahastoa. Yhtiö on toiminut

vuodesta 1999 alkaen ja on Suomen johtavia tietotekniikka- ja telekommunikaatioaloihin keskittyneitä aikaisen vaiheen pääomasijoitusyhtiöitä. Holt-

Sami Lampinen

ron Ventures Oy:n

toimitusjohtajana

toimii huhtikuusta 2005 alkaen DI Sami Lampinen, jolla on takanaan kahdeksan vuoden kokemus teknologiasektoriin pääomasijoittamisesta Suomessa ja Ruotsissa.

Holtronin lähivuosien tavoitteena on panostaa voimakkaasti suomalaiseen teknologiaosaamiseen ja rakentaa yhdessä yrittäjien kanssa eri alojen johtavia, kansainvälisesti kilpailukykyisiä teknologiayrityksiä. Mielenkiintoisia sijoitusmahdollisuuksia ovat muun muassa yritykset, jotka hyödyntävät Suomeen syntynyttä vahvaa teollista ja teknologista osaamista langattomassa viestinnässä, ohjelmistoteollisuudessa, puolijohdeteollisuudessa sekä teollisuuden informaatiojärjestelmissä.

Esimerkkejä Holtronin sijoituskohteista ovat Bluegiga Technologies, Canter, MySQL, Navicore, Pancomp, Panipol ja Upstream Technologies.

Sami Lampinen

Toiminnanjohtajan ”oorderit” eli : Opiksi uudelle jäsenelle

■ Viimeisten viiden vuoden aikana Klubiimme on tullut noin 150 uutta jäsentä vuodessa. On siis paikallaan kertoa perinteistämme tässä 129 vuotta vanhasa suomenmielisten kodissa sekä antaa opastusta tutustumisessa uusiin ihmisiin ja ympäristöön. Joka syyskuun klubi-illassa järjestetään edellisenä keväänä jäseneksi tululle tapahtuma, jossa johtokunta esittäytyy ja kertoo toimintaan liittyviä asioita. Vastaavanlainen tapahtuma järjestetään myös helmikuun klubi-illassa edellisellä syyskaudella yhdistykseemme liittyneille jäsenille. Kaikki eivät yleensä syystä tai toisesta pääse näihin tilaisuuksiin joten tällainenkin tiedottaminen on tarpeen.

Kummilounas

Uusi jäsen, Sinulla on kaksi suosittelijaa jäsenhakemuksessasi. He ovat Sinun kummejasi. Heidän tehtävänsä on kertoa Sinulle kaikki tietämänsä toiminnasta sekä johdattaa Sinut sisälle moninaisten tapahtumien piiriin. Jos he kuitenkin ovat laiskoja hoitamaan kummina olemisen velvoitteita, tulee Sinun niistä heitä muistuttaa. Yleensä he eivät itsekään tiedä paljoa Klubistamme, joten Sinun on parasta valmentautua lukemalla sihteeriltä saamasi ”Taskutietoa Klubista” lehtinen. Säännöt voit lukea kuvallisen jäsenluettelon takaosasta. Kun sitten kummeille tarjoamasi ”kummilounaan” yhteydessä kaikki tieto on Sinulle jaettu, on velvollisuutesi maksaa lounaan lasku.

Jotta taloudellinen menetyksesi ei tuntuisi julmalta saat kummeiltasi jo tavaksi käyneen käytännön mukaisesti lahjaksi **Jarmo Virravirran** 125-vuotisjuhlaan kirjoittaman kirjan ”Pojat Suomalaisella Klubilla”.

Klubiin liittyvää kirjallisuutta

Jo mainittujen teosten lisäksi olet saanut **Eero Saarenheimon** kirjasen ”Suomalaisuuden rakentajia”. Lisäksi voit kirjastossa tutustua **J.E.Salomaan** teokseen ”Helsingin Suomalainen Klubi 1876–1926” ja **Eero Saarenheimon** satavuotisjuhlaan kirjoittamaan kirjaan ”Suomalaisuutta rakentamassa. Helsingin Suomalainen Klubi 1876-1976”. Näitä kahta kirjastossa olevaa teosta et voi viedä kotiisi, mutta voit tutustua niihin Klubilla. Ottaessasi yhteyttä allekirjoittaneeseen järjestän Sinulle mahdollisuuden lainata kyseisiä, Klubimme historiaan parhaiten vastauksia antavia teoksia.

Esittäydy, tule tutuksi

Tapanani on ollut neuvoa uusia miehiä istumaan klubitilaisuuksissa pöytäan, josta ei tunne muita. Kun heille esittäydyt, voit olla varma, että saat haluamaasi lisätietoa pöytäseuraltasi. Meillä ei herroitella eikä teititellä, joskin herrasmiesmäinen käyttäytyminen ja arvokas asennoituminen selvästi vanhempia jäseniä kohtaan on aina paikallaan. Jäsenkunnassamme nuorin jäsen on vasta 20 vuotta ja vanhin on ehtinyt täyttää jo

98 vuotta keski-ikä ollessa tällä hetkellä 59,7 vuotta.

Kantapöytä

Ehkä vanhin perinteemme Klubilla on Kantapöytä. Sitä on kutsuttu joskus myös nimellä ”pitkä pöytä”. Pöytään saavat istua tällä hetkellä lounasaikaan ainoastaan jäsenet, vieraita siihen ei saa tuoda. Paikka on emännän järjestelyistä johtuen puolta halvempi paikka lounastaa kuin muut pöydät. Siinä istuessaan myös parhaiten tutustuu klubiveljiinsä. Iltaisin pöytä on kaikkien käytettävissä. Siihen on esimerkiksi hyvä tuoda iltaisin omat nais- ja miesvieraansa. Erikoisuushan se on vieraillekin istua ”ukkoklubin kantapöydässä”. Pöytä sijaitsee juhlasalissa heti ensimmäisenä oikealla ovesta sisään tultaessa. Jos juhlasalissa on sattumalta joku suuri tilaisuus ja lounas tarjotaan jossain muualla, löytää pöydän helposti siinä olevan isokokoisien tunkun avulla.

Yleistä ohjelmista

Vanhin ohjelmatyyppimme on kuukauden kolmantena torstaina pidettävä kuukausikokous eli Klubi-ilta. Niissä esitelmöitsijänä on aina joku yhteiskuntamme tärkeä henkilö. Viime vuosina on ruvettu täydentämään tätä tapaa kutsuamalla kuukauden toisena maanantaina lounasvieras kertomaan ajankohtaisesta aiheesta. Näiden lisäksi järjestetään joka kevät- ja syyskausi ns. teemailtoja ulkopolitiikan, oikeuspolitiikan, sotilaspolitiikan, talouspolitiikan, historian ja lääketieteen aihepiireissä. Nämä tilaisuudet ovat tulleet hyvinkin suosituiksi johtuen niiden järjestelytavasta. Illan isän-

nän apuna on yleensä yksi tai useampi alustaja. Heidän alustustensa jälkeen jäsenillä on runsaat mahdollisuudet ottaa kantaa illan aiheeseen.

Näiden juhlasalissa tapahtuvien tilaisuuksien lisäksi talossamme harrastetaan paljon muutakin. On biljarditapahtumia, ilmailuiltoja, golfiltoja ja rapuiltoja. Klubilla on myös oma kuoro ja puhallinorkesteri. Talon ulkopuolella pelataan Talissa tennistä ja harrastetaan keilailua. Metsällä ja kalassa käydään syksyisin ja kevätkausi päätetään veneretkeen. Nämä tilaisuudet ovat siis vain jäsenille.

Aveceille eli meidän armeijalle puolisille ja siksi aikoville järjestetään myös runsaasti mahdollisuuksia tutustua Klubiin. Kerran kuukaudessa pidetään kirjailtoja ja kauden aikana on monia muitakin tapahtumia. Helmikuussa manataan kevättä esiin ns. talventaittamisjuhlassa, keväällä ja syksyllä järjestetään viini-iltoja, jazz iltoja, joulujuhlia, kuoron konsertteja ja itsenäisyysjuhlia. Näitä tapahtumia on siis runsaasti toistakymmentä vuodessa. Sen lisäksi naiset ovat tervetulleita vierainasi vaikka joka päivä lounastamaan ja iltaa viettämään. Klubihan on Sinun oma jäsenyhdistyksesi ja Sinulla on mahdollisuus tuoda sinne suurempiakin vierasmääriä, kunhan sovit yksityiskohdista emännän kanssa. Hän on tottunut järjestämään häitä, syntymäpäiviä, perhejuhlia ja erilaisia kokouksia jäsenten tarpeitten mukaan.

Mitä muuta Klubista

Emäntämme **Riitta Malmberg** siis järjestee haluamiasi juhlia ja ottaa vastaan tilavarauksia. Klubimestarimme **Jarmo Heinonen** ja **Arto Toivanen** taas ottavat

*Kunniapuheenjohtaja
Mikko Pohtola esitteli
Klubia uusille jäsenille.*

ja käyttäydy sen mukaisesti. Klubillamme noudatetaan ns. solmiopakkoa eikä ilman takkiakaan sovi astua juhlasalin puolelle. Klubimestarilta saat tarvittaessa lainaksi niin takin kuin solmionkin.

Lopuksi

On turha maksaa jäsenmaksua jos ei käytä Klubin palveluja. Mitä hanakammin aloitat toimintasi tilaisuuksissamme sen nopeammin pääset sinuksi klubiveljiesi kanssa ja tutustut ohjelmatarjontaamme. Muista myös, että sopimalla emännän kanssa voit järjestää perheellesi ja firmallesi miellyttäviä juhlia ja kokouksia. Käy siis taloksi. Lue tarkasti lehdet ja jäsentiedotteet ja tutustu sähköiseen sivustoomme osoitteessa www.klubi.fi.

*Klubiterveisin
Jouko Liusvaara*

vastaan ilmoit-
tautumisia eri
taphtumiin.
Heiltä jos kel-
tä saat apua ja
opastusta Klubi-
imme liittyy-
vissä asioissa.
Tarvittaessa
saat jopa pu-
keutumisohe-
jeita. On tullut
tavaksi sanoa,
että olet Klubis-
sa et pubissa,
joten pukeudu

Matti Ranin muistelee:

Mitä on tullut tehtyä!

■ Teatterineuvos **Matti Ranin** halusi välttämättä, että valokuva hänen ensimmäisestä elokuvaroolistaan tulisi mukaan muistelmateokseen *Käsi otsalla!*. Ja tulihan se. Siinä hän lekottelee lähes ilkosillaan seitsemän kuukauden ikäisenä Ikaalisten Heittolankylän nurmikolla aurinkoisesti hymyillen.

Saman, iloisen ja mukaansa tempaavan, hymyn kohtasimme maanantaina 4.huhtikuuta Klubin kirjaillassa. Yli 500-sivuisen teoksen lukuisista roolikuvista näimme, että pikku miehelle oli kasvanut vuonna 1927 filmatun "Ei auta itku markkinoilla" -elokuvan jälkeen tumma, paksu tukka. Nyt se loisti hopeista arvokkuutta.

Kirjan nimen ratkaisivat Matti Ranin pojat, jotka muistuttivat isäänsä siitä, että tämä oli luvannut aikoinaan kirjoittaa kirjan "käsi otsalla" sen jälkeen, kun Tauno "Suuri" oli julkaisut muistelman-
sa nimellä "Käsi sydämellä". Takana oli ajatus, "mitä herran tähden on tullut tehtyä?!" Huumorin pilke näkyikin siten koko tekstissä.

Kohtalo on ollut koko kansan tuntemalle ja edelleen esiintyvälle teatterimiehelle suosiollinen. "Näyttelijän maailma niin kuin hän sen muistaa" ei ole kadonnut elämän pyörteisiin eikä historian hämärään vaan piirtynyt eläviksi muistikuviksi, vaikka kiinnekohtina olivatkin "vain almanakat ja pöytäkirjat".

Ilman varjokirjoittajaa! Omin käsin!
Kahdessa vuodessa!

Malli ei houkutellut, mutta ura urkeni

Matti Ranin syntyi näyttelijäperheeseen, mutta silti hän ei myönnä, että tietoinen halu olisi johdatellut häntä urallaan. Oikeastaan päinvastoin. Vanhempien malli ei houkutellut nuorta miestä.

Pelko hylätyksi tulemisesta ja yksin jäämisestä vaivasi mieltä. Ehkä hän vaistosi vanhempiensa huonon oman tunnon, kun nämä joutuivat olemaan niin paljon poissa kotoa. "Ikkunan takaa käytiin tiirailemassa, että onko tapahdunut kuivumista." Elettiin kieltolain aikaa, ja "se meinasi sotkea koko kansan elämän".

Onneksi oli isä! "Isä oli mun kaveri, ystävä, mahtava mies." Noista sanoista kävi kiistatta ilmi, mistä näyttelemisen kipinä oli syntynyt. Ja kun teatterin ovet olivat kuin huomaamatta auenneet erilaisissa avustajan tehtävissä, ne eivät koskaan sulkeutuneet. Ei, vaan niiden takaa, teatterin maailmasta, löytyivät elokuva ja televisio. Siellä odotti myös Kasper, Matti Raninin rakkain rooli.

"Lasten kanssa hurmaavaa"

"Lapset ovat olleet minulle korvaamaton aarre. On aivan hurmaavaa, kun on saanut olla lasten kanssa suorassa kontaktissa."

Matti Ranin kertoikin innostuneesti Kasper-teatterin matkoista eri puolille Suomea. Lasten suissa sanat helähtivät.

"Muistan, kuinka Ristiinassa valmistelimme esitystä, kun jokin sähkölaite oli viime tingassa kadoksissa. Lapset odottivat ja alkoivat jo hälistä. Sitten saimme kuitenkin johdantomusiikin päälle

Teatterineuvos Matti Ranin kirjaillassa.

ja lapset hiljentyivät. Tuli kuitenkin uusi katkos. Silloin katsomosta kuului kirkas ääni: Alakakee jo! Se laukaisi tilanteen."

Esirippujen molemmin puolin

Matti Raninilla on kokemusta esiripun molemmilta puolilta, näyttämöltä ja teatterin johtamisesta. "Intiimitatteri oli vapaaehtoinen operaatio. Olin virkavapaalla Kansallisesta, kun minulle tarjoutui tilaisuus kurkistaa, millaista on olla teatterin johtaja. Tästä olen kirjoittanut yksityiskohtaisesti ja laajasti. Kustantaja katsoi kuitenkin, ettei se oikein sovi muistelmateokseen, joten suurin osa tekstistä, noin 200 sivua, jätettiin pois. Se on kuitenkin omassa arkistossani."

Muistelmateoksen liiteosasta voimme lukea, että teatterineuvos Matti Ranin on esiintynyt 140 teatterirollissa ja 38 elokuvassa. Lisäksi hän on toiminut käsikirjoittajana ja ohjaajana sekä tehnyt satoja kuunnelmarooleja radioon ja televisioon. Klubin jäsenet voivat käydä selaillessaan "Käsi otsalla!" -teosta Klubin kirjastossa. Ilahduttavan moni sai kirjoittajan signerauksen kirjaillassamme.

Klubin Jazz kvartetti esiintyy omaksi ja klubilaisten iloksi

■ Jazz sopii soimaan niin herroille kuin jokamiehellekin. Ei tarvitse olla edes musiikin tuntija, kun jazz panee keinahtelemaan itse kunkin. Se nähtiin jälleen kerran Klubin perinteisessä kevään Jazz-illassa 21. maaliskuuta, jossa traditiонаalista ja vähän "swingaavampaakin" jazzia kuunteli satakunta klubilaista, osa seuralaisineen.

Kevät-Jazzista vastaavan Klubin Jazz-Kvartetin johtava "Suuri Maestro" on **Seppo Hovi**, 58. Seppo on alkuperäiseltä ammatiltaan peruskoulun opettaja, mutta hän opiskeli Sibeliuksen akatemiassa peräti kahdeksan vuotta ja siirtyi opet-

tajan toimesta sittemmin free lanceriksi MTV:hen. Musiikki kulki sinne Sepon mukana ja kulkee edelleenkin, minne hän meneekin.

- Minun klubihistoriani alku juontaa **Aarno Walliin**, joka perhetuttavuuden pohjalta houkutteli minut Klubiin 1990-luvun alussa. Kutsuttuna taiteilijajäsenenä ymmärrän jäsenyyden edellyttävän osaamiseni esittämistä ja osallistumista "musiikillisiin suorituksiin", Seppo Hovi määrittelee klubivelvollisuutensa.

Seppo Hovi johtaa.

Kvartetti palkittiin "klubikirjallisuudella".

"Bändissä" on kovia nimiä

Klubin "Jazz-bändi" koostuu alan huipunimistä, joista kovimmat ovat kuuluja Porista asti: **Antti Sarpila**, **Tuomas Kalliala** ja **Jari-Pekka "Jarza" Karvonen**. Kallialaa Kevät-jazzissa tuurasi bassossa nyt **Heikki "Häkä" Virtanen**.

Kunniasolistina esiintyi flyygelitorvensa ja trumpettinsa jälleen ihailtavasti halliten **Ossi Runne**.

Kaikkia kvartetin jäseniä elähdyttää Hovin mukaan soittamisen ilo. Heidän esiintymisessään on jotain pelimannimusiikin tapaista mukaansa tempaavaa iloa, riemua ja riehaa. Yleisön eläytyminen virittää soittajia yhäti upeampiin suorituksiin.

Jazz-illan toivekonsertissa syntyikin innostunutta ylitarjontaa toivekappaleista. Niistä kvartetti selvisi kunnialla.

Oppipojista uusia mestareita

Kevät-Jazzissa kuten monissa muissakin kvartetin esiintymisissä käydään läpi jazzin historiaa. Aloitetaan perinteisellä jazzilla, joka paljastaa soittajan perehtyneisyyden ja taidon.

- Taito siirtyy yleensä mestareilta oppipojille, joista edelleen kasvaa mestareita. Suomalaisille "oppipojille" mestareita olivat aikoinaan esimerkiksi **Louis Armstrongin** kaltaiset legendat, jotka 40- ja 50-lukujen vaihteessa tulivat itse jazzia Suomeen tuomaan, Seppo Hovi kertoo. Vastassa lentokentällä oli trumpetteineen itse **Ossi Runne**.

Klassinen jazz on rytmistä ja kiihkeän svengaavaa. Se oli Hovin mukaan vallitsevaa jazzin syntysijoilla ja Armstrongin esittämänä. Tansittavaa jazzia edusti parhaimmillaan ja populaarisimmillaan "silotellumpi" **Glen Miller**.

Liikehtimään pakottavia tanssittavan svengin muita mestareita olivat **Duke Ellington**, **Benny Goodman** ja **Gene Krupa**.

Näiltä mestareilta ovat myös suomalaiset jazzin oppipojat aikoinaan taitonsa ammentaneet ja sittemmin Klubin Jazzkvartetin jäsenten kaltaisiksi mestareiksi itsekin yltäneet.

Pekka Kostamo

Mieskuorolaulua Klubin kuorossa

Klubin kuoro esiintyy paljon Klubin omissa tilaisuuksissa ja antaa myös julkisia konsertteja. Harjoitukset Klubin tiloissa ovat hauskoja ja moniäänisiä.

■ Kun Helsingin Suomalaisen Klubin 125-vuotisjuhlaa suunniteltiin keväällä 2000 juh latoimikunnassa esitettiin, että näin tärkeässä juhlassa pitäisi olla myös suomalaista mieskuoromusiikkia ja sitä esittämään tarvittaisiin kunnan kuoro.

Jouko Liusvaara esitti tällöin, että kutsuttaisiin Ylioppilaskunnan Laulajat juhlistamaan tilaisuutta. Tällöin muut juh latoimikunnan jäsenet vastustivat ajatusta sen kalleuden takia ja esittivät, että Klubin omista taiteilijajäsenistä, jois-

ta valtaosa oli musiikin ammattilaisia, koottaisiin juhlaa varten kuoro.

Jouko Liusvaara totesi tähän, että taiteilijoista koottu kuoro ei olisi toimiva, koska sitä ei varmasti koskaan saataisi harjoittelemaan kuorolaulua. Hän esitti, että perustetaan sitten oma kuoro.

Näin myös meneteltiin ja syksyn klubilehdessä numero 3/00 olikin ilmoitus kuoron perustamisesta. Hyvin nopeasti saatiinkin kokoon yli kolmenkymmenen laulajan joukko. Jouko oli tietenkin en-

jo viisi vuotta

nen näitä toimenpiteitä kysynyt klubiveli **Henrik Lambergilta**, olisiko hän halukas johtamaan Klubin kuoroa. Henrik vastasi pyyntöön myöntävästi. Näin kuoro oli perustettu ja ensimmäiset harjoitukset voitiin pitää Henrikin johdolla.

Muutaman harjoituksen jälkeen olttiinkin sitten valmiita esiintymään arvovaltaiselle kuulijajoukolle Klubin 125-vuotijuhlissa Yliopiston juhlasalissa 25.4.2001.

Siitä on kohta kulunut tasan viisi vuotta. Palaute oli hyvin suopeaa.

Kuorossa laulaa 50 miestä

Klubin Kuoron kirjavahvuus on nykyisin runsaat 50 miestä. Vaikka kuoro onkin nuori, on sen jäsenistöstä noin puolet laulanut vuosia muissa mieskuoroissa. Tämä luo kuorolle vankan laadullisen pohjan.

Kuorolle on jo nyt vakiintunut eräänlainen konserttirytm. Säännöllisesti on pidetty joulun- ja kukanpäivänkonsertteja. Lisäksi on esiinnytty Klubin monissa tilaisuuksissa mm. itsenäisyyspäivinä, pikkujouluina ja veteraani-illoissa.

On ehditty konsertoida myös ulkomailla: keväällä v 2003 Tartossa Virossa ja kesällä 2004 Budapestissa ja Balatonfuredissä Unkarissa.

Klubin Kuoron ohjelmisto koostuu perinteisten mieskuorolaulujen lisäksi hengellisistä ja maallisista lauluista viihdelauluja ja ikivihreitä unohtamatta. Klubin Kuoro harjoittelee säännöllisesti ker-

ran viikossa Klubin tiloissa ja sen lisäksi järjestetään 1-2 viikonvaihteen laululieriä laulukauden aikana.

Juhlavuotenaan Klubin Kuoro pitää kolme varsinaista konserttia. Ensimmäinen näistä on Kukanpäivänä perjantaina 13. toukokuuta. Juhlakonsertti pidetään sunnuntaina 9. lokakuuta. Molemmat konsertit järjestetään Ritarihuoneella.

Joulukonsertti on Vanhassa kirkossa perjantaina 9.12. Juhlavuoteen mahtuu lisäksi taiteilijajäsen **Eero Sinikanteleen** 70-vuotisjuhlakonsertti 26. marraskuuta Savoy-teatterissa ja joulukonsertti Orimattilan Kirkossa 4. joulukuuta.

Klubin Kuoro on Suomen Laulajain ja Soittajain Liiton, Sulasolin, Suomen Mieskuoroliiton ja Sulasolin Helsingin piirin jäsen.

Klubin Kuoro ottaa mielellään uusia laulajia riveihinsä. Jos tunnet mielenkiintoa mieskuorolauluun ja haluat liittyä kuoroon ota yhteyttä puheenjohtaja **Rainer Friberg** 050-356 1251 tai taiteellinen johtaja Henrik Lamberg 0400-418 869

Aarno Suorsa

Oikaisu

■ Edellisessä Klubilehdessä julkaistusta hallinnon henkilöluettelosta puuttui ohjelmajaoston jäsenen **Antti Lassilan** nimi. Ottanette huomioon!

Ravintola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

Kevättä ilmassa

Talven selkä on taas taitettu ja päivät pitenevät lisäten energiaamme. Auringon kultaiset säteet hyväilevät hohtavia hankia ja sulattavat korkeat nietokset – me kaikki aistimme jo kevään häivähdyksen!

Klubin kevään menu on suunniteltu sopimaan yhteen australialaisten viinien kanssa. Ne ovat kiitollisella tavalla palkitsevia niin nautiskelijoille, harrastelijoille kuin viiniasiantuntijoille.

Australialaisesta viinistä on helppo pitää – amatööri viehättyy viinin hedelmäisyydestä, kun samasta viinistä paatunut viiniharrastaja löytää jopa maaperää, ´terroiria´, finesseä, happotasapainoa, hienostunutta tammen käsittelyä, uutospitoisuutta jne.

Australia tarjoaa maailmanluokan tyyliä, tasoa, eleganssia jokaiselle ja vaivattomasti!

Kevään lähestyessä toivotamme Teidät tervetulleiksi nauttimaan Klubille Rosemount-menusta!

Kirkkaita kevättalven päiviä toivottaen, *Riitta Malmberg*

TONNIKALA-CARPACCIO,
LIME-CHILIKASTIKETTA,
GRANAATTIOMENAA

&

ROSEMOUNT GTR

**

SITRUUNARUOHOLLA
RYYDITETTY MERIRAPULIEMI,
KORIANTERITANKO

&

ROSEMOUNT SAUVIGNON BLANC

**

APRIKOOSIGLASEERATTUA
ANKANRINTAA,
ITÄMAINEN INKIVÄRIKASTIKE,
PAISTETTU KASVIS-TABBOULLEH
(PAISTETTUA BULGUR-VEHNÄÄ JA KASVIKSIA)

&

ROSEMOUNT MERLOT

**

PUNAHOMEJUUSTOA,
PAPAY-HEDELMÄÄ

&

ROSEMOUNT GSM

**

KIRSIKKA JÄÄMOUSSE,
KARAMELLISOITUA ANANASTA

MENUN HINTA 34 € (SIS. ALV)

MENU ROSEMOUNT-VIINEINEEN

59 € (SIS. ALV)

ROSEMOUNT-MENU KOKO
KEVÄTKAUDEN AINA 15.5. SAAKKA!

PERINTEISIÄ
MAKKARAVIIKKOJA
VIETETÄÄN
MAALISKUUSSA
1. - 23.3.2005

*Klubin keittiössä valmistettuja
maalaismakkaroita,
sipulimarmeladia, hapankaalia,
Klubin sinappia jne...*

YSTÄVÄLLISET PÖYTÄVARAUKSET
PUH. 694 6644

KLUBIN OHJELMAT VUONNA 2005

Loppukevät:

- 4.5. TUTUSTUMINEN KAMPPI-KESKUKSEEN, AVEC. Kokoonnumme Klubin edessä klo 18, josta siirrymme yhdessä Kampin työmaalle. Siellä SRV Yhtiöiden toimitusjohtaja Jukka-Pekka Ojala esittelee Kampin –keskuksen työmaan. Lisäkysymyksiä voi esittää esittelyn jälkeen iltapalalla Klubilla.
- 9.5. ELOKUVAILTA, AVEC
Elokuva ”Perikato” elokuvateatteri Bio Rexissä klo 18.
- 10.5. BILJARDIN MAKKARA-KILPAILU klo 16.
- 12.5. VIIINI-ILTA, AVEC
Chileläisiä viinejä maistellaan Juha Merikannon opastuksella. Lopuksitanssitaan tahdittajana klubilaisten tanssiorkesteri ”BACK STAGE BOYS”.
- 13.5. KUORON KEVÄTKONSERTTI RITARIHUONEELLA klo 19.
Osta liput ajoissa klubimestarilta, tosin oveltakin saat ennen konserttia.
- 18.5. HAULIKKOAMMUNNAT SANTAHAMINASSA
Tarkemmat ohjeet klubimestarilta ja jäsentiedotteesta.
- 19.5. KLUBI-ILTA
Illan teemana Helsingin kesä. Mielenkiintoista ohjelmaa.
- 3.6. VENERETKI
Kevään ohjelmat päättyvät iloiseen veneretkeen Eteläsatamasta klo 10. Ensimmäiset 130 mahtuvat veneisiin ilmoittautumisjärjestyksessä.

Syksy alustavasti:

- 8.8. (ma) SYYSKAUDEN AVAUS klo 12. MTK:n puheenjohtaja Esa Härmälä kertoo maataloustilanteesta ja satonäkymistä tulevana syksynä. Puuroa saa klo 11.30 lähtien.
- 16.8. (ti) HAULIKKOAMMUNNAT SANTAHAMINASSA klo 17
Kokoonnumme ja varustusohjeet klubimestarilta.
- 18.8. (to) RAPUILTA klo 19 Olli Alho pitää puheen ravulle. Musiikillista ohjelmaa ja ryyppylauluja.
- 7.9. (ke) GOLFIN POHJOLAN MALJA - KILPAILU
- 13.9. (ti) LOUNASVIERAS klo 11.30
- 15.9. (to) UUDET JÄSENET klo 17.30 KLUBI-ILTA klo 19
- 22.9. (to) HISTORIAN ILTA aiheena 1950 luku – onnen aikaako? Isäntänä Jyrki Vesikansa.
- 3.10. (ma) KIRJAILTA klo 19. Isäntänä Veikko Sonninen.

- 6.10. (to) SOTILASPOLITIIKAN ILTA klo 19 aiheena islamistinen terrorismi. Isäntänä Erkki Nordberg.
- 9.10. (su) KUORON 5-VUOTISJUHLAKONSERTTI RITARIHUONEELLA
- 11.10. (ti) LOUNASVIERAS klo 11.30
- 20.10. (to) KLUBI-ILTA klo 19 aiheena Euroopan uskonnollinen kartta. Olli Alho isännöi.
- 27.10. (to) ULKOPOLITIIKAN ILTA klo 19 aiheena Suomen EU-politiikan päättäjät - eduskunta, presidentti vai hallitus? Antti Lassila isännöi.
- 7.11. (ma) KIRJAILTA, AVEC klo 19
- 10.11. (to) LÄÄKETIETEEN ILTA klo 19 aiheena lääkkeet laboratoriosta vai luonnosta? Isäntinä toimivat Pauli Karli ja Paavo Mäkelä.
- 15.11. (ti) LOUNASVIERAS klo 11.30
- 17.11. (to) SYYSKOKOUS klo 18. KLUBI-ILTA klo 19
- 24.11. (to) OIKEUSPOLITIIKAN ILTA klo 19
- 4.12. (su) KUORON JOULUKONSERTTI ORIMATTILASSA
- 6.12. (ti) ITSENÄISYYSPÄIVÄN JUHLA KLUBILLA
- 9.12. (pe) KUORON JOULUKONSERTTI VANHASSA KIRKOSSA
- 15.12. (to) KLUBIN PIKKUJOULU

Katso ohjelmien tarkennukset jäsentiedotteista.
Ilmoita osallistumisestasi klubimestarille.

Metsänhoitajat ahkerina Klubilla

■ Metsänhoitajat ovat olleet ahkeria kurssilounastajia Helsingin Suomalaisella Klubilla. Tänä vuonna Klubilla lounaalleen kokoontunut vanhin kurssi oli vuodelta 1944. Tuolloin valmistuneet kokoontuivat Klubilla 16. maaliskuuta, joka oli tämän vuoden kurssilounaiden pitopäivä.

Myös kurssi 1946 B piti lounaskoko-

uksensa, samoin vuoden 1948 kurssi. Muita kurssilounastajia olivat vuosiluokat 1949, 1951, 1952 sekä 1959.

Metsähoitajien kurssilounaat on ajoitettu Valtakunnallisten Metsäpäivien tienoille. Lounaskokouksia pidetään useissa helsinkiläisissä ravintoloissa sekä nyt erityisesti myös Lahdessa, jossa Metsäpäivät tänä vuonna järjestettiin.

Viihtyisyyttä Klubin juhlasaliin

■ Sisustusarkkitehti **Kaarina Huhtiniemellä** on ollut jo kaksi kertaa sormensa tiukasti Klubimme sisustamisessa mukana. Vuonna 1996 Klubin täyttäessä 120 vuotta hän piirsi ja korjaili 1900-luvun alun tuolin klubituoliksemme.

Vanha tuoli sai uuden, entistä käytännöllisemmän muodon Huhtiniemen kynästä, ja se valmistettiin teollisesti Kuhmoisissa Puulon Oy:ssä.

Nyt sisustusarkkitehtimme on käyttänyt taiteellista silmäänsä suunnittellessaan juhlasaliin uudet verhot, jotka väritään sopivat hyvin **Onni Ojan** freskoon, vihreään lattiamattoon sekä tummiin tuoleihin.

Entiset verhot ehtivätkin olla ikkunaukkujen sivustoilla jo vuodesta 1959. Nykyiset ovat ns. paneeliverhot Colibri-kankaasta. Ne on valmistettu mittojen mukaan Decorama Oy:ssä ja ne soljuvat

Kaarina Huhtiniemi esittelee Klubin uusia kiskoilla soljuvia verhoja.

kevyesti 4-uraisessa kiskossa. Väristä on sen verran vaikea kertoa, että klubilaisten on tultava puolisoittensa kanssa se itse toteamaan.

Näin tiloja useasti käyttävänä täytyy todeta, että juhlasalimme alkaa näyttää kauniilta!

Jouko Liusvaara.

Klubin kirjaston luettelot kotiisi!

■ Klubin kirjaston kaikki kirjat sekä taide- teokset ovat nyt luetteloituina klubilaisen omassa tietokoneessa. Voit siis nyt tietokoneestasi selata ja etsiä kirjastomme kirjanimikkeet kolmellakin eri tavalla:

1. Kirjan luokittelun mukaan (esim. henkilöhistoriat, sotahistoriat jne.)
2. Kirjan nimen mukaan
3. Kirjan tekijän mukaan

Tiedostoihin päästäksesi toimi näin: Kysy ensin sähköpostitse osoitteesta <mailto:

webmaster@klubi.fi>webmaster@klubi.fi käyttäjätunnus ja salasana. Avaa Internet Explorer -- avaa <http://www.klubi.fi>www.klubi.fi -- kirjoita saamaasi käyttäjätunnus ja salasana vastaaviin ruutuihin -- näpäytä painiketta LOGIN -- näpäytä sanaa KIRJASTO. Olet perillä!

Toivottavasti tämä tervetullut uudistus lisää klubilaisten keskuudessa mielenkiintoa arvokasta kirjastoamme kohtaan.

Kirjaston työmyyrät

Kauppalehden ilmoitus lähetetty suoraan kirjapainolle!!!

**Haluamme tietää kuka sinä olet.
Se ratkaisee, kuinka varallisuuttasi
tulisi hoitaa.**

Kun näemme kokonaisuuden, voimme auttaa sinua
hoitamaan omaisuuttasi tehokkaasti. Ota meihin yhteyttä.
Soita (09) 165 48056 ja varaa aika varallisuudenhoitajaltamme.
www.nordea.fi/privatebanking